

**Magyar Innovációs
Szövetség 2008. évi
rendes közgyűlése**

**MAGYAR INNOVÁCIÓS SZÖVETSÉG XX.,
2008. ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSE**

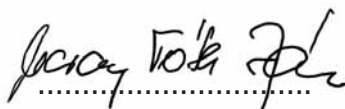
2009. február 27., Ramada Plaza Hotel

JEGYZŐKÖNYV
(A közgyűlésen készült hangfelvétel alapján)

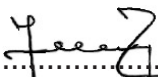
Hitelesítették:

.....
Dr. Szabó Gábor

.....
Garay Tóth János

.....
Dr. Inzelt Péter

MEGNYITÓ

Dr. Szabó Gábor, elnök

Tisztelt kollégák, szeretettel köszöntök mindenkit. Szeretném kérni, hogy kezdjék meg a közgyűlésünket. A közgyűlésnek az első kötelező napirendi pontja a napirend elfogadása. Kérdezem, hogy van-e valakinek észrevétele az előre, írásban kiküldött meghívóval kapcsolatban. Amennyiben ilyen nincs, kérem, nyílt szavazással fogadjuk el a napirendet. Köszönjük szépen. Ezt megpróbáljuk nem megszámlolni, látható többség, de azért teszünk ellenpróbát. Van-e tartózkodás? Ellenzavazat? Megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk a kiküldött programot.

A következő, ugyancsak fontos kelleke a közgyűlésnek a mandátumvizsgáló bizottság megválasztása. A mandátumvizsgáló bizottságra ugyancsak az írásban kiküldött anyagban van javaslatunk. Kérem a tisztelt közgyűlést, hogy Antos Lászlót, Budavári Lászlót és Harangozó Istvánt válasszuk meg a mandátumvizsgáló bizottság tagjának. Van-e ezzel kapcsolatban valakinek észrevétele? Ha nincs, kérem nyílt szavazással szavazzunk a mandátumvizsgáló bizottságról. Köszönöm. Tartózkodás? Ellenzavazat? Nincs ilyen. Megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk a mandátumvizsgáló bizottságot.

Mivel a mai közgyűlésünkön választásra is sor fog kerülni, tehát szavazatszám-láló bizottságra is szükségünk van, ezért ismét csak a kiküldött írásos anyagnak megfelelően kérem, hogy Higi Gyulát, Mogyorósi Pétert és Kriston Ákost a közgyűlés válassza meg a szavazatszám-láló bizottság tagjának. Van-e észrevétel ezzel kapcsolatban? Ha nincs, kérem a szavazást. Köszönöm. Tartózkodás? Ellenzavazat? Nincs. Megállapítom, hogy egyhangúlag megválasztottuk a szavazatszám-láló bizottságot is.

Szokás szerint következik a jegyzőkönyv hitelesítők megválasztása. Erre Garay Tóth János és Inzelt Péter kollégáinkat javasoljuk. Van-e észrevétel ezzel kapcsolatban? Ha nincs, akkor kérem, hogy szavazzunk a jegyzőkönyv hitelesítőkről. Köszönöm szépen. Tartózkodás? Ellenzavazat? Nincs ilyen. Akkor ezzel a kötelező napirendi pontjaink vagy kötelező bevezető gyakorlatainkon túl vagyunk.

A jelölőbizottsággal kapcsolatban csak annyit szeretnék mondani, hogy a jelölőbizottságot a korábbi közgyűlés megválasztotta, mégpedig nem határozott időre. Ebből következően ezt úgy tekintjük, hogy a jelölőbizottságnak a mandátuma addig érvényes, amíg más intézkedés nem történik. Kollégáim felvetették,

hogya a Közgyűlésen erősítsük meg a jelölőbizottságot, de ebben nem akarok szavazást elrendelni, mert ez a jelölőbizottság jogszerűen működött és működik. Az utólag történő megerősítése a jelölőbizottságnak azért is illogikusnak tűnhet, mert akkor, a most beterjesztendő javaslatukat sem készíthették volna el. Azaz én csak föl szeretném hívni a figyelmet, hogy a jelölőbizottságot a korábbi közgyűlésünk ebben az összetételben már megválasztotta és az ő mandátumuk addig érvényes, amíg más nem történik.

A következő, most már nem ilyen formális, de nagyon kellemes kötelességem, hogy bejelentsem azt, hogy a Magyar Innovációs Szövetség elnöksége élt azzal a jogával, hogy Média Díjat adományozhat. A 2008-as évre vonatkozólag is adományoztunk Média Díjat, mely ugye a szokásos módon egy oklevél és egy, az innovációt jelképező lépcsőzetes szobor. Az idei évi díjazott a Napi Gazdaság Napi Innováció című melléklete. Kérem a jelen levő képviselőket, hogy a Média

Díjat vegyék át. Köszönjük szépen. Azt gondolom, hogy a Média Díjnak különös jelentősége van akkor, amikor a K+F, innováció ügye igen nehezen tartható a sajtó érdeklődésében, mert a sajtó érdeklődése, nagyon sok esetben még a nem bulvár sajtóé is, a különböző botrányok irányába fordul. Még egyszer mindnyájunk nevében gratulálok a nyerteseknek.

A következő napirendi pontunk tulajdonképpen a választásnak a bevezetése lenne. Ehhez hadd fűzzek röviden néhány bevezető megjegyzést. Először is szeretném vázolni azt, hogy miért kell választanunk. Sajnálatos módon a tevékenységének, részben a helyszínének, részben az intenzitásának a megváltozása miatt, elnökségünk egy tagja, jelesen egy alelnökünk kénytelen volt lemondani tisztségéről. Vámos Zoltán úr az, akinek szeretném először is mindannyiunk nevében megköszönni azt az igen sok segítséget, amivel ő hozzájárult az Innovációs Szövetség munkájához. Zoli, mindnyájunk nevében és a magam nevében is nagyon köszönöm, hogy eddig segítettél bennünket. Tehát Vámos Zoltán kollégánk és barátunk lemondása tette szükségessé, hogy ezen a közgyűlésen válasszunk az elnökségbe valakit. Az elnökség megtárgyalta ezt a kérdést és azzal a javaslattal éltünk, hogy az elnökségben már korábban dolgozó kollégánkat szeretnénk megválasztani alelnöknek, és egy elnökségi tagot szeretnénk újonnan választani azzal, hogy a szövetség vezetésébe való bekapcsolódás megfelelő fokozatossággal történjen. Ezért formálisan kétkörös válasz-

tást fogunk javasolni. A választás első körében azt kérjük, hogy válasszuk meg az elnökségnek egy korábban már elnökségi tagként dolgozó tagját alelnöknek. Amennyiben ez a választás sikeres, akkor az elnökség új tagja nem alelnök lesz, hanem elnökségi tag és erre is van javaslatunk. A kétkörös választást megpróbáljuk a lehető legkevesebb idővesztéssel lebonyolítani. A következőkben ezért meg szeretném kérni Krómer István kollégánkat, aki a jelölőbizottság elnöke, hogy ismertesse az alelnök megválasztására vonatkozó javaslatát.

Dr. Krómer István, a jelölőbizottság elnöke

Tisztelt Közgyűlés! A jelölőbizottság az előzetes elnökségi javaslat figyelembe vételével először szóbeli közvélemény kutatást végzett, majd ennek eredménye alapján írásban is tájékoztatta a tagvállalatokat, illetve véleményt kért a javaslatról. Mindezeket összegezve megállapítható, hogy mind szóban, mind írásban csak támogató javaslat érkezett az elnökség előzetes javaslatával kapcsolatban, ami

nevezetesen Deme Gábort, az Innomed Medical Rt. igazgatóját javasolja megválasztani alelnöknek. Deme Gábor 1948-ban született, a BME villamosmérnöki karán végzett, majd elvégezte az MKKE mérnökközgazdász szakát. Később orvos biológiai szakmérnöki diplomát is szerzett a BME-n. A Medicor művekben dolgozott először, majd 1989-ben kollégáival megalapította az orvostechnológiai berendezések fejlesztésével, gyártásával foglalkozó jól ismert Innomedet, amelynek igazgatója.

Az Innomed 1999-ben Innovációs Nagydíjban részesült, valamint megkapta a Magyar Szabadalmi Hivatal 2005. évi Innovációs Díját is. Deme 2005 óta tagja a Magyar Innovációs Szövetség elnökségének. A Magyar Gazdaságért Díjban részesült 2005-ben.

Monszpart Zsolt, elnökhelyettes

Nagyon szépen köszönöm. Elnök úr közben bekíséri Molnár Károly miniszter urat, akit szeretettel köszöntünk közgyűlésünkön. Bejelentem, hogy a megjelent tagvállalati képviselők száma 131, azaz szavazatképes a közgyűlésünk.

Dr. Szabó Gábor, elnök

Köszönöm szépen. Tehát a jelöltre szóló javaslat elhangzott. Most a szavazás módjára vonatkozóan szeretném ismertetni a javaslatunkat. Kiküldtünk egy szavazólapot, amelyik két részből áll. Javaslom, hogy mindenki most tépje kettőbe, mert kétszer fogunk szavazni, az egyik szavazólap, az egyes számú, az az alelnökre vonatkozó szavazatot jelenti.

Tehát elhangzott egy javaslat, a jelölőbizottság javaslata. Egyszerű többséggel kerül fel valaki ténylegesen a szavazólapra, tehát aki támogatja azt, hogy Deme Gábor kollégánk fölkerüljön a szavazólapra, az kérem, most nyílt szavazással szavazzon. Köszönöm szépen. Tartózkodás? Ellenszavazat? Nincs, akkor megállapítom, hogy egyhangúlag Deme Gábor felkerült a szavazólapra.

A szavazólapra felkerülhet az is, akit a helyszínen javasolnak. Egy feltételünk van, aki esetleg további javaslatot akar tenni, azt csak olyan esetben teheti meg, ha tudja azt, hogy a javasolandó személy elvállalja a tisztséget. Tehát olyan javasolandó személyről nem tudunk tárgyalni, aki nincs itt és előzetesen nem beszélt vele a javaslattevő. Ezek után megkérdezem azt, hogy van-e valakinek javaslata, hogy további alelnök jelölt felkerüljön a szavazólapra. Ha nincs ilyen, akkor köszönöm. Ezzel lezártuk a szavazólapot. Innentől kezdve az egyes számú szavazólapmal fogunk szavazni, amely szavazólap, amennyiben erre senki nem ír rá semmit, egy érvényes szavazatot jelent a jelölőbizottság által javasolt, és a közgyűlés által elfogadott jelöltre. Akkor innentől kezdve kérem, hogy szavazunk. A napirendünknek megfelelően most átadom a szót Monszpart Zsolt általános elnökhelyettesünknek, aki szóbeli kiegészítést fűz a Szövetség 2008-as tevékenységéről szóló beszámolóhoz.

A 2008. ÉVI ÍRÁSOS BESZÁMOLÓ SZÓBELI KIEGÉSZÍTÉSE

Monszpart Zsolt, elnökhelyettes

Tisztelt elnök úr, miniszter úr, tisztelt közgyűlés. Nagy öröm számomra, hogy rövid szóbeli kiegészítést fűzhetek a tavalyi éves beszámolóhoz. Egy nagyon gazdag év volt, rengeteg eseménnyel, sok sikerrel, az Innovációs Szövetségnek olyan eredményeket sikerült elérnie 2008-ban, amelyekre büszkék vagyunk. Az egyik ilyen, hogy nagyon sokszor napirenden volt az innováció témája, a média,

a sajtó foglalkozott vele és ez az egyik legfontosabb, mert ha már beszélnek róla, már az is egy nagyon pozitív eredmény. Tettük a dolgunkat, az eddigi , már ismert, az innovációt népszerűsítő események, akciók jól működtek és ezért köszönetet mondok valamennyi tagvállalatnak, valamennyi szereplőnek, aki segítette az éves munkát, a regionális képviselőknek, az elnökség tagjainak, illetve mindenkinek, aki valamivel hozzájárult az éves eredményekhez.

Az OECD foglalkozott 2008-ban kétszer is Magyarországgal. Először áprilisra készült el egy országtanulmánya, illetve októberben jelentetett meg kifejezetten a magyarországi innovációt értékelő tanulmányt. Ezekről majd részletesebben szólok néhány mondatot.

A European Innovation Scoreboard is megjelentetett egy új anyagot ez év januárban, arról is majd beszámolok, valamint a Pisai Felmérésnek az eredményeit is érintem.

A Szövetségnek az egyik legfontosabb feladata az innováció népszerűsítése. A képen látható eseményeket emeltem ki 2008-ból, természetesen sokkal hosszabb a lista és az éves beszámolóban, az írott anyagban még számtalan esemény megtalálható. Tavaly az Innovációs Nagydíjat az MTA Talajtani és Agro-kémiai Kutatóintézete, illetve a Mezőgazdasági Kutatóintézet és a ProPlanta 3M Mezőgazdasági Szaktanácsadó Bt. nyerte egy környezetkímélő mezőgazdasági, trágyázási szaktanácsadási szoftver kifejlesztéséért.

Nagyon büszkék vagyunk az Ifjúsági Tudományos és Innovációs Tehetségkutató

Versenyre, illetve fiatalok eredményeire. Hárman részt vettek az uniós koppenhágai döntőn, ezen kívül 13 nemzetközi versenyen képviselték hazánkat a fiatal tudósok. Houstonban Timári István, Atlantában Spohn Márton harmadik díjat nyert, Stockholmban Laki Balázs képviselte az International Youth Science-n a magyar fiatalokat, Londonban Hunyadi Áron, Kínában pedig Szvoboda Péter. Csak néhányat emelek ki, nagyon jó, hogy ilyen hosszú a lista és a fiatalok egyre többet foglalkoznak az innovációval, tudománnyal és öregbítik Magyarország hírnevét a nemzetközi porondon is. Egy új esemény, a THE Tudományos Hasznos Emberi, ami több pilléren mozgott tavaly, egy magazin, portálok, plakátok, szakmai rendezvények jelentek meg szintén azzal a céllal, hogy a tudományt népszerűsítsék a fiataloknál, illetve a tehetségkutatást segítsék. Elindult a Kontra György innovációs ösztöndíj, a Kutató Tanárok Országos Szövetségével, mely a természettudományos és a matematika oktatóknak a tevékenységét ismeri el. Változatlanul működik a Harsányi István díj pályázati kutatási ösztöndíjrendszer, valamint a MAFITUD és a Novatech.

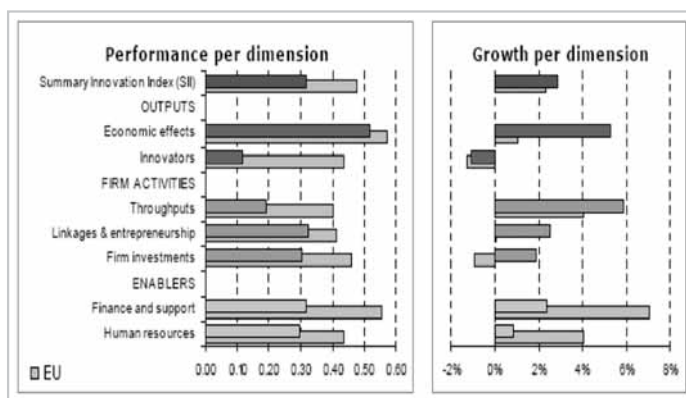
Az érdekképviseleti tevékenységében a Szövetség 20 témában adott véleményt, javaslatot különböző kormányzati előterjesztésekre. A véleményünket egyre több helyen figyelembe vette a kormány, ez is egy pozitív változás az elmúlt évekhez képest, egy egészséges párbeszéd alakult ki. 30 testületben képviseljük a szakmát, az innovációt. Szintén 30 országos rendezvényen vettünk részt előadásokkal. Mindkét választmányi ülésünket megtisztelte dr. Molnár Károly miniszter úr, akit most is, az éves közgyűlésen is szeretettel köszöntünk. Ez is azt mutatja, hogy részben magával a miniszteri pozícióval erősödött az innováció elismertsége, most már egy tárca nélküli miniszter segíti és képviseli ezt a területet, más részről pedig miniszter úr személy szerint is elkötelezetten támogatja a Szövetség munkáját és az innováció ügyét. A tagozatok közül kettőt emelek ki: Antoni Györgyi lett az elnöke a felsőoktatási tagozatnak és Osman Péter pedig változatlanul viszi tovább a vállalkozásfejlesztési tagozatot, ők is kitűnő munkát végeznek.

Néhány gondolatot a súlyponti területekről. Változatlanul az innovációt, mint problémakört látjuk itt megfogalmazva. Az FB jelentésből idéztem itt két mondatot: az innováció gazdaságpolitikai ösztönzésének, illetve támogatásának gyengesége, ez változatlanul nagy gond, amelyet kezelni kell, illetve alacsony a kkv-k innovációs hajlandósága. Szintén egy mondatot idéztem a Magyar Európai Üzleti Tanács innovációs értékeléséből, mely azt mondja, hogy a kormányzat csökkentette a törvényben garantált forrásokat, s Európán belül ez egy páratlan hozzáállást mutat. Ez a 2007-es évre vonatkozott. Hol tartunk jelenleg? Hol tart, néhány számadattal, az innováció Magyarországon? Ez az ábra az OECD 2008-as, áprilisi felméréséből a kreatív munkát végzőknek az arányát mutatja, ez Magyarországon 35 % és 2001-hez képest egy 110 %-os növekedést mutatott 2006-ra. Még érdekes adat az uniós átlaghoz viszonyított egy főre eső

GDP, az uniós átlag 100, akkor mi 65 %-on vagyunk. Az OECD-nek az őszi jelentéséből Pierre Carlo Padovan, főtítkárhelyettes úr küldött egy előadást, melynek néhány slide-ját áttemeltem, mert nagyon jól mutatja, hol tartunk. A K+F ráfordítások a GDP arányában, ugye 2006-ban 1 %, 2007-ben 0,97 % volt, itt az ábra bal felén jelenik meg, illetve a jobb oldalon azt látjuk, hogy mennyi az üzleti szektornak a részesedése, ez 43 %. Csak néhány kiragadott számot mutatok be, nem tudunk végigmenni a teljes jelentésen. Ezek a paraméterek azt mutatják, hogy az OECD-hez viszonyítva hányadik helyen vagyunk. Például az üzleti K+F intenzitásnál a 24-ek voltunk a 2005-ös adattal és így tovább. Amit még érdemes ebből a táblából kiemelni: a kkv-k, az innovációban együttműködő cégek a 23. helyen vannak az OECD országlistáján, illetve az üzleti célú internethasználat 28. a 28-ból, a szélessáv elterjedtsége 23. a 28-ból és az árszintje a 4., tehát a 4. legdrágább árszinten jut Magyarországon szélessávú előfizetéshez, aki innovációval akar foglalkozni az internet segítségével. A következő képen azt látjuk, hogy az állami támogatásokból döntő hányadot a kkv-k kaptak az elmúlt években, tehát nem igaz az az állítás, hogy mindent a gonosz multik visznek el, zsebelnek be. A kapun belüli innováció és a szervezeten belüli innovációnak az ábráját az uniós országokhoz viszonyítva mutatja ez a kép, ahol azt látjuk, hogy Magyarország bizony a sereghajtók mezőnyében szerepel. Az OECD ajánlásokat is megfogalmazott, ezek közül néhányat megemlítek: Biztosítson a kormányzat egy minimális stabilitást az innováció politika megvalósításában. Egy másik ajánlás volt az elkötelezettség. Egy további, hogy erősítse meg az értékelési eljárásokat, építse ki a megfelelő szakértelmet a döntéselőkészítésben és a megvalósításban. A következő OECD ajánlás a stabil makro közgazdasági feltételek, melyek segítik az innováció erősödését.

Áttérek a European Innovation Scoreboard ez év januári jelentésére, melyben az összesített innovációs indexet látjuk, itt négy részre osztották az uniós mezőnyt. Az értékelés 29 mutatót ölelt fel. Ezek 2006-os, 2007-es adatok feldolgozásával születtek. A négy csoportból mi a felzárkózók, vagy pesszimista szemléletmóddal fogalmazva a sereghajtók táborában vagyunk, a világoskék harmadban, lemaradva. Magyarország gyengesége: az alacsony teljesítmény, alacsony innovációs kibocsátás, illetve nagyon alacsony az innovátorok száma. Erőssége az EIS jelentése szerint, hogy az elmúlt öt évben a közösségi védjegyek, a trademarkok erősödtek, illetve a tudásintenzív szolgáltatás exportnak nőtt a szerepe. Végigszaladunk az EIS jelentés néhány fontosabb üzenetén. Itt az innovációs teljesítményeknek a konvergenciáját látjuk, az elmúlt öt év szerepel a vízszintes tengelyen és a jelenlegi innovációs teljesítmény a függőleges tengelyen. Itt látjuk, hogy a szaggatott vonal EU átlaghoz képest hol helyezkedik el Magyarország. Különböző paraméterek szerint értékelte az EIS az innováció teljesítményét, hét fő csoport volt, ebből én most hármat emelek ki. Az egyik az emberi erőforrás, ugye erről szólt a tavalyi közgyűlésünk is, az oktatás helyzete

és erről beszélünk majd, ha Hiller miniszter úr is megérkezik, illetve a pénzügyi helyzet, a támogatások feltételrendszere és a cégek beruházásai. Itt szemmel látható, hogy a lemaradt mezőnyben, illetve hogy az EU átlaghoz képest lemaradva szerepel Magyarország. Itt még lehet javítani, továbblépni, fejlődni. Ez a kép kifejezetten Magyarországot értékeli az EU átlaghoz képest. A szürke rubrikák az EU átlag és a bal oldali részben azt látjuk, hogy a legjobban az innovátorok számát tekintve vagyunk lemaradva, illetve a throughputot, tehát a teljesítményt tekintve. A jobboldali ábrán azt látjuk, milyen dinamikával fejlődtek ezek a különböző értékelési paraméterek az elmúlt években.

A tünetek számbavétele után az OECD ajánlásából kiemelem azokat a pontokat, amelyeket én különösen fontosnak tartok. Az OECD összefoglalója magyarul is megjelent az innovációs jelentésről, innováció politikai országjelentésről. Itt azt emelik ki a szakértők, hogy az innovációs tevékenység szintje és teljesítménye jelenleg alacsony. Egy stabilabb kormányzati struktúra sokat segítené a javulásban. Kulcskérdés az innovációt segítő keretfeltételeknek a megteremtése és a tudomány-, technológia és az innováció politika hatékony szervezeti rendszerének a működtetése. Nagyon fontos a monitoring és az értékelés a közpénzekből futtatott programoknál, ez ma még nem tökéletes, illetve az emberi erőforrásoknak a fejlesztése. Ezen az ábrán az OECD ajánlásoknak a szerkezetét próbáltam bemutatni. Négy fő pilléren állnak, az egyik az innováció ösztönzése a vállalati szektorban, a másik a reformok folytatása a közfinanszírozású kutatásokban, harmadik az emberi erőforrások fejlesztése és a negyedik a K+F és innovációs irányítási rendszer javítása. A részleteket az interneten mindenki megnézheti, tanulmányozhatja.

Az emberi erőforrások fejlesztése, ez egy kulcstéma. Ma a felsőoktatás helyzete, illetve a középfokú oktatás állapota mindenképpen segítségért kiállt, és ezt az OECD tanulmányban is olvashatjuk. A matematika, a technológia és a tu-

dományos tanításnak az erősítése már az általános és középiskolákban szükséges. Az OECD szakértői gárdája javasolja, hogy változtassuk meg az egyetemek finanszírozását, hogy jobb minőséget érjünk el az oktatásban és a tanulók minőségi fejlődését segítsük. A közpénzekből folyó kutatásoknak a kiválóságát kell javítani, külön kiemelik az OTKA-t, jóval nagyobb alappal kellene gazdálkodjon.

A Pisai Felmérésnek az eredményei: ez a felmérés 400000 diák megkérdezésével, 57 országban készül háromévente és a 15 éves diákok véleményét tartalmazza. Itt amit a jelentésből kiemelek, az olvasási készség. Magyarország sajnos eléggé az alsó részben van, tehát a 17. és 22. hely között az OECD rangsorban. A matematika készség szintén a 18. és 23. helyen. Érdekes adat, hogy a három évvel ezelőtti tanulmánynál 490 pontot ért el a matek készség felmérőben Magyarország. Sajnos az ország rangsor alján helyezkedünk el, itt még lehetne javítani.

A tudományos, természettudományos és műszaki végzettséggel rendelkezők aránya 1000 főből 5,1 fő, nagyon alacsony a 2004-es adat szerint. Itt az Unió egy olyan célkitűzést fogalmazott meg, mely szerint 2010-re 15 %-kal kellene növelni a természettudományos és a műszaki végzettséggel rendelkezőknek a számát. Ezen a területen még van bizony mit tennünk, egy nagy, nagyon nagy lemaradást kellene behozni és sokkal több mérnökre, természettudományos végzettségű diplomásra lenne szüksége az iparnak és az innovációnak.

Befejezésként néhány egyetemi felmérés eredményét szeretném megismer-

tetni önökkel. Ez egy fizika felmérő volt öt egyetemen, az országban 1324 fő írta meg ezt a dolgozatot, ebből 142 fő Bsc-s hallgató volt, fizika szakos. Figyelemre méltó, az 50 pontos maximumból 10 pont alatti eredményt ért el a dolgozótírók 45 %-a, azaz 600 fő. Még az is egy érdekes adat, hogy az 1324 főből 57 % nem érettségizett fizikából. Sajnos ugyanilyen rossz eredményeket mutat egy matek felmérő eredménye is, ahol a 339 dolgozatot íróból 132 fő, tehát 38 % a harmadik próbálkozásra sem tudta sikeresen megírni a matek felmérőt. S ezek egyetemisták, benn vannak az egyetemen. Ebből látszik, hogy a bekerülés az viszonylag könnyű és az egyetemeknek ma már a felzárkóztatással kell időt és energiát tölteniük ahhoz, hogy valamilyen színvonalat elérjenek.

Záróképként: milyen felvételi pontszámokkal lehetett bejutni mérnökinformatikusnak. A 6800 jelentkezőből 1949 felvételt nyert, de 160 ponttal is, meg 161 ponttal is. Sajnos nem jobb a helyzet a programtervező informatikusoknál sem, ahol szintén 3000 jelentkezőből 1000 felvételt nyert és 164 pontos minimummal be lehetett jutni. A gazdasági informatikus képzés is hasonlóan nagyon alacsony tudásszintű hallgatókkal kezd, 162 pontos küszöbvel. Ezekben a területeken nyilván változtatni kell ahhoz, hogy az innovációval foglalkozó fiatal mérnökök, egy jobb képzettséggel, egy magasabb minőségű felkészültséggel rendelkezzenek. Reménykedünk abban, hogy a 2009-es év már majd ebbe az irányba mutat. Bízunk abban, hogy miniszter urak ezt a problémakört is érintik majd a előadásukban. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet.

Monspart Zsolt, elnökhelyettes

A következő napirendi pont Hiller miniszter úr előadása lesz. Elnök úr éppen őt ment ki fogadni. Hiller miniszter úrnak a „Magyarországi természettudományos oktatás fejlesztéséről” című előadását fogjuk meghallgatni. Utána lesz mintegy 20 perc hozzászólásokra, illetve vitára, s ezután fogjuk megkérni Molnár Károly miniszter urat „Az innováció és a gazdasági válság” című előadása megtartására, amely után szintén lesz egy 20 perces hozzászólási lehetőség. Mindezek után lesz a második szavazási forduló.

Dr. Szabó Gábor, elnök

Tisztelt közgyűlés, szeretném mindnyájunk nevében tisztelettel üdvözölni Hiller István miniszter urat, és megköszönni, hogy elfogadta a meghívásunkat.

Miniszter úr, megadom a szót.

FELKÉRT ELŐADÓ

Dr. Hiller István, oktatási és kulturális miniszter

Elnök úr, miniszter úr, tisztelt hölgyeim és uraim. Az elmúlt másfél év egy ciklust zárt le a magyar közoktatás történetében. Egy olyan ciklust, ami egyébként 4-5 évente jól mérhető - hazai és nemzetközi felmérésekkel egyértelműen bizonyítható - állapotfelmérést eredményez.

Ezek az állapotfelmérések a nemzetközi és hazai pedagógiai, illetve szociológiai, társadalomkutatói, oktatáskutatói teamek eredményeit hozzák.

Az eredmények, illetve a vizsgálatok úgy nemzetközi, mint magyarországi viszonylatban megkérdőjelezhetetlen autoritásúak. A vizsgálatokat hollandiai, illetve Egyesült Államok-beli, bostoni központtal végzik, 44 állam, illetve tartomány oktatási rendszerét hasonlítják, hasonlították össze. Mivel Magyarország már nem először vett részt és vesz részt ilyen felmérésekben, ezért önmagunkhoz képest is van viszonyítási alap és nemzetközi, más oktatási szisztémákkal kapcsolatban is egyértelmű a komparatiztika.

A következőt lehet megállapítani ezekből a felmérésekből: időrendben elsőként a PIRLS nevű felmérés jelent meg. Azért hoztam mindegyiknek a példányát, – ez eredendően angol nyelven, Bostonban jelent meg és az egyes nemzetek nyelvén is kiadták –, hogy itt hagyjam, mert az előadás és a gondolatmenet egészére fontos hatással van. A PIRLS azt vizsgálja, hogy 10 éves korban a gyermekek olvasás, írás készsége, az úgynevezett alapkompenciák milyen szinten állnak. A 2006-os PIRLS, ami 2007 végén jelent meg, azt bizonyítja, hogy Magyarországon a hagyományos értelemben vett általános iskolák alsó tagozatában a legkisebbek, tehát 6 és 10 éves kor között, saját korábbi eredményeinkhez képest is jobb eredményt értek el, és nemzetközi összehasonlításban is az első harmadban vannak. 8 százalékpontos emelkedés egy 100 pontos skálán. Ez az első olyan mérés, amelyik világosan azt mutatja, hogy bár korábban sem álltunk itt rosszul – kérem, ne felejtsek el, 10 éves gyermekekről van szó –, azt mondhatjuk, hogy a tanítónők, tanítók világában az első szakasz, amikor meg kell ismerkedni az alap tudással: írás, olvasás, számolás, szövegértés, ez Magyarországon a felmérések szerint alapjaiban rendben van.

Hasonló korban végzett vizsgálatot a TIMSS nevű felmérés, ez egy évvel később jelent meg. Itt mutatom a felmérés részletes anyagát, ez is angolul jelent meg Amerikában, ez pedig a nemzeti nyelvű összefoglaló millió táblázattal és a teljesen részletes eredményekkel, 4. és 8. évfolyamos tanulók képességeiről matematikából és természettudományos tárgyakból. Ez tulajdonképpen azt jelenti, hogy az egyik metszet az ugyanabban az időközben vizsgálja, durván 10 éves korban a diákokat és ez a más típusú, más szempontok alapján készített felmérés ugyanazt az eredményt hozta, mint a PIRLS, tudniillik, hogy a legkisebbeknél, 10 éves korban alapvetően ezek a kompetenciák rendben vannak. Történnék más felmérések is, ez talán a legismertebb, 14-15 éves korban ugyanúgy, némiképpen bonyolultabb szisztémában, immáron gyakorlatiasabb ismereteket mérnek fel, ez a legutóbbi PISA.

A PISA felmérésben Magyarország éppúgy részt vett a korábbiakban is, és ez a 2006-os értékelés szintén 2007 legvégén jelent meg. Amiért elhoztam a felméréseket tulajdonképpen ez utóbbi eredményének, illetve a TIMSS 8. osztályban – ez is durván 14 éves korban – végzett felmérésnek a megismertetése. Amikor kicsit idősebbeket, fél-felnőtteket, 14-15 éves diákjainkat vizsgálják, vizsgáljuk, akkor az tapasztalható, hogy eredményeink, az addig megszerzett elméleti eredmények immáron gyakorlattá változtatása, a 10 éves gyerekek eredményei, amelyek egy ciklussal később már értelemeszerűen a 15 éves gyermekek, ugyanazon személyek eredményei lényeges különbségeket mutatnak. Amíg a hagyományos értelemben vett magyar iskolarendszer alsó tagozatának végén saját eredményeinkhez képest is és nemzetközi összehasonlításban is az élmezőnyben vagyunk - ezt több különböző felmérés, több különböző típus ugyanúgy mutatja -, addig 15 éves korban, a gyermek és felnőtt kor határán, amikor gyakorlati ismeretté kell változtatni az elméleti ismereteket, amikor a természettudományos ismeretek nem egyszerűen csak a tanteremben számok összeadásából állnak, úgymond laboratóriumi környezetben, eredményeink lényegesen és sokkal gyengébbek. A felső tagozat végére a magyar diákok teljesítménye ugyan a 4 évvel ezelőttihez képest nem csökkent, de nem is javult, egészen pontosan 1 %-kal javult, de ez nem szignifikáns. A 44, durván 40 felmért oktatási rendszer utolsó harmadának elején vagyunk.

Mi történik tehát? Önök előtt, a Magyar Innovációs Szövetség tagjai előtt miért beszél az oktatási miniszter 10 és 14 éves gyermekekről? Miért ismerteti meg Önöket azzal, hogy mi történik a magyar közoktatás alap intézményében, a hagyományos értelemben vett általános iskolában? Miért beszél TIMSS-ről, miért beszél PIRLS-ről, miért beszél PISA-ról? Tisztelt hölgyeim és uraim, az ember életének meghatározó momentumai, karaktere, egyébként jó részben pályája és képességkifejlesztése 14 éves korig döntő többségében eldőlt. 6 éves korig az ember képességei legjavára szert tesz, ez a 14-15 éves kor pedig egy

olyan határpont, ami után már leginkább csak igen erős külső hatások tudják változtatni mindazt, amit addig megszereztünk. Megfordítva: ami addig nem áll elő, ami képességként nem rakódik le, ami alapként nem válik szilárdká, az a későbbiekben már csak pótlás. Minden iskolatípus a korábbit kívánja pótolni, folyamatos fáziskésés, az Önök világának ismert kifejezésével: állandó versenyképességi hiány. Az a kérdés, amit én előadni jöttem, messze túlmutat a magyar oktatásügy, ezen belül a magyar közoktatás kihívásain és kérdésein.

De nem egyszerűen teóriákat kell állítani, nem egyszerűen csak véleményeket kell mondani másfél évtizeddel, részben két évtizeddel a magyar rendszer-változás és a magyar oktatási szisztéma átállítása után. Ezért én a következő pontokat szeretném meghatározni. A legkorábbi gyermekkorban, a korai nevelés időszakában a magyar óvodarendszer nemzetközileg ismert, nevelésben jó színvonalat mutat és a legjobb eséllyel, a lehetőségekhez képesti legjobb eséllyel bocsátja a legkisebbeket a magyar iskolarendszerbe. Az lehet a cél, és az kell a feladat legyen, hogy minél több gyermek ebben a szisztémában, az óvodai nevelésben részt vegyen, szocializálódjék, és kerüljön a magyar iskolarendszerbe. Második szakasz: a magyar iskolarendszer első etapja 6 és 10 éves kor között felmérések és tapasztalatok szerint is megfelelően teljesít. A harmadik etap, a hagyományos értelemben vett felső tagozat, 14-15 éves korra engedi ki a diákokat, ott történik egy törés. Abban a szakaszban történik egy törés, amikor az addigi alapismeretekre - írás, olvasás, számolás, szövegértés - a kezdeti tudományos ismeretek rakódnak rá. Mire ez megtörténik, addigra az eredményeink nagyságrenddel változnak, az addigi élbolyban való szereplésünk a harmadik harmad elejére csúszik le.

Ebben éppen a magyar felsőoktatás és a nemzetközi felsőoktatási tapasztalatok alapján is azt mondhatjuk, hogy a természettudományos ismeretek kérdése, a természettudomány befogadása és leginkább gyakorlati alkalmazása komoly hiányokat szenved. Azt az időszakot, és mondom még egyszer, amikor, és ez egy leegyszerűsített példa, amikor laboratóriumi körülmények között kell számokat összeadni, alpműveleteket végrehajtani, ezt a gyerekek megtanulják és tudják. Amikor úgy 14-15 éves korban elküldi az édesanyjuk vagy az édesapjuk vásárolni őket, és 19 féle terméket vesznek egy boltban, ahol kapnak erről egy számlát, ennek életszerű, gyakorlati közegben való azonosítása komoly problémákat okoz. Miközben alapvetően, ugye Önöknek nem kell mondanom, a művelet ugyanaz. Hogyha ezt egy kicsit színesítjük, és részletekre bontjuk, akkor azt lehet mondani, és ez már a felsőoktatás, a magyar felsőoktatás tapasztalata, hogy természettudományos ismeretekből a magyar fiatalok döntő többsége kevésbé vagy egyáltalán nem motivált, ismereteik hiányosak.

A magyar felsőoktatás döntő többségében természettudományos, illetve ehhez

kapcsolódóan informatikai ismereteket is a tanulmányok első időszakában egyfajta pótlásszerűen szükséges, hogy átadjon. Ez a történet arra utal, hogy miközben a magyar felsőoktatási intézményekben igen jelentős mennyiségi változás zajlott az elmúlt durván másfél évtizedben, a mennyiségi változás után egyértelműen a színvonalra, a minőségre kell tudni koncentrálni. 1990-91-ben 104 ezer hallgatója volt a magyar felsőoktatásnak. Ebben a tanévben valamivel kevesebb, mint 400 ezer, 396 ezer. 15 év alatt megnégyszereződött a hallgatói létszám, a magyar felsőoktatás azonban a 2002-2003-as évekig nem tudott lépést tartani a fajta mennyiségi változással, ami minőségi, ha nem is romlást, de legalább is színvonalon maradást jelentett. Szükség volt igen jelentős összegek befektetésére a magyar felsőoktatásba, a felsőoktatás szerkezetének, finanszírozási mechanizmusának, infrastruktúrájának átalakítására. Én kiállok és viták ellenére is egyetértek mindazzal, ami a magyar felsőoktatás legjelentősebb infrastruktúrabővítési programját hozta és eredményezte. Önök szinte nem tudnak olyan magyar felsőoktatási intézményt mondani, a budapesti belvárostól a vidéki főiskoláig, ahol jelentős főépületek, laboratóriumok, kollégiumok, diákintézmények ne újultak volna meg.

Sok vita volt abból, hogy milyen módon és hogyan került ebbe több mint 120 milliárd forint, döntő többségében, kétharmad részben az úgynevezett PPP modell esetén, ugyanakkor biztosra vehetik, hogy ha nem történik meg a magyar felsőoktatás lehetőségeinek bővítése, ez a létszámemelkedéssel együtt világosan, egyértelműen és visszafordíthatatlanul színvonalromlást hoz. Miközben a világ mindenütt a XXI. században a felsőoktatási színvonalat, a tudáshoz való hozzáférést tette az érvényesülés első helyére. Visszatérve az előző gondolathoz, tehát a magyar felsőoktatás azt jelzi, hogy időközben, elsősorban természettudományos tárgyakból motiválatlanság és nem kellő szakmai ismeretek azok, amelyek jellemzik a felvételizőket, illetve felvetteket. Fontos megjegyezni: az, amiről beszélek természetesen egy általános és átlagos tapasztalat, de ez nem jelenti azt, hogy ne lenne egy vékony, olyan rétege az országnak úgy a középiskolákban, mint az egyetemeken, amely minden nemzetközi versenyen, világvetélkedőn, vagy a későbbiekben már a kezdeti egyetemi tanulmányoknál is ne mutatná meg, ne csak kiemelkedő képességét, hanem tudását is.

Ez a réteg vékony, de sztenderd, állandó, tapasztalható. Egy másik jelentős kérdés az, hogy a mesterképzések időszakára már - tehát nem a PhD időszakára - a magyar felsőoktatás érzi az agyelszívás problémáját, immáron nem csak kutatóknál, hanem kutatásra alkalmas fiatal tehetségeknél. Ez kisebb mértékben, mint a korábbiakban, de jelentkezik Nyugat-Európából, hasonló nagy mértékben jelentkezik az Egyesült Államokból és az elmúlt fél évtizedben markánsan, erőteljesen növekedő mértékben a délkelet-ázsiai régióból. Ha a két pontot egymáshoz illesztjük, a magyar közoktatás előbb említett kérdéseit, a

magyar felsőoktatás előbb említett tapasztalatait és jelzéseit, ez a két komponens világosan és egy irányba mutat. Tudniillik abba az irányba, hogy a magyar természettudományos képzést, a magyar közoktatás természettudományos képzését áttekintve és szakmai vitákon is megmerítve, meg kell újítani. Hét pontban szeretném összefoglalni azt az ajánlatot, azt a javaslatot, amelyet az egyes szakmai szervezeteknek éppúgy, mint itt most a Magyar Innovációs Szövetségnek szeretnék megtenni. Ez tehát nem valamiféle döntésről szóló beszámoló, hanem egy olyan javaslat és ajánlat, amely mögött az elmúlt hónapok sok szakmai munkája, megbeszélése van, de amely akkor éri el a célját, hogyha megfelelő és erős társadalmi, szakmai támogatás is van mellette.

Első pontként azt javasoljuk, hogy a magyar oktatásügyben a természettudományos területen államilag támogatott hallgatók keretszámát a magyar felsőoktatás bővítse, ez történjen meg az alapképzésben és a mesterképzésben is. A természettudományos új típusú, mester szintű tanárképzést külön támogatni kívánjuk, a tanári felkészítést pedig korszerűsíteni. Azért mondom elsőként a felsőoktatást, mert világos és egyértelmű, hogy a motiváció egyik legerősebb része iskola, pedagógus és diák számára is, hogy mi az, ami az érvényesüléshez szükséges, mi az, ami az egyetemre való bekerüléshez és az egyetemi munkához lényeges. Második pont: a közoktatásban a természettudományos oktatás tartalmi- és tananyagfejlesztése területén új programok indítása. Korszerű természettudományos kerettantervek készüljenek el, amelyek egy modern módszertani kultúrát tükröző tankönyv-együttest, hagyományos és digitális programcsomagot foglaljanak magukba, és a digitális tananyagfejlesztésre külön hangsúlyt fektessenek. Harmadik: a természettudományos tartalmakat közvetítő pedagógusokkal, tanárokkal kapcsolatos lépés.

Módszertani felkészítésükre úgy szakmai, mint pénzügyi értelemben több erőt, több lehetőséget kívánunk fektetni. Európai uniós forrásból, a Társadalmi Mobilitás Operatív Program részeként lehetőség van korszerűbb módszerek alkalmazására, módszertani megújításra, tanár és tanár továbbképző tanfolyamok elindítására. Szükségesnek látjuk egy megújított természettudományos szaktanácsadói hálózat kiépítését. Negyedik pont: szükségesnek látjuk a rendszeres, magas színvonalú monitoring bevezetését a természettudományos közoktatás tudományos szintű vizsgálatának megszervezését és a visszajelzések fejlesztő beépítését. Ötödik: eszközfejlesztés. A jelenlegi, hagyományos természettudományos eszközpark gátja immár annak, hogy a fiatalok, kérem, tizenéves gyermekekre, fiatalokra kell gondolni, motivációját elősegítse. Eszközfejlesztésre van szükség, természettudományos típusú tárgyak eszközfejlesztésére, amely itt is hagyományos és digitális taneszközöket, tananyagcsomagokat, eszközhasználatot és eszközfejlesztést jelent. Hatodik pont: a felvételi eljárás során változásokat kívánunk életbe léptetni. 2012-től minden magyar felvételiző számára a felvételi

pontok egységénél - ez 100 pontot jelentő egység -, azon csoport, amely az iskolai eredményekből tevődik össze, kötelezően egy természettudományos tárgy eredményei a pontszám kiszámításába kerüljenek bele. Tehát akkor, amikor valaki Magyarországon felvételi eljárásra jelentkezik, az iskolai eredményei, amelyek az összfelvételi pontszám jelentős részét teszik ki - 100 pontot lehet így elérni -, ebbe a matematikán kívül legalább egy természettudományos tárgy kötelezően számítható bele. Ezt a javaslatot egyébként különböző tárcákkal együtt a kormány társadalompolitikai kabinetje elé vittük, ott ez támogatást kapott.

Azt érteni kell: az oktatásügyben a leggyorsabb átfutás az, amit az előbb említettem, ennél gyorsabban éppen a középiskolai követelmények, és a felsőoktatás miatt nem lehet életbe léptetni, ez a leggyorsabb, amit el lehet viselni. Végezetül: szükségesnek tartunk egy társadalmi szintű, szemléletformáló és kommunikációs tevékenységet. Ezt látjuk szerte a világban, az Unión belül erre talán az Egyesült Királyság a legjobb példa, más távolabbi civilizációk esetében Önök tudom, hogy kapcsolatokkal rendelkeznek, kérem, nézzék meg Szingapúrt vagy Kínát az elmúlt öt évben. Egy olyan motiváló, érdeklődést felkeltő és a legszélesebb közvéleményhez eljutó kommunikációs programot kívánunk elindítani, amely a műszaki és természettudományos pályák irányába a fiatalok érdeklődését jobban felkelti. Úgy a Magyar Innovációs Szövetséggel, mint a legkülönbözőbb szakmai társadalmi szervezetekkel és a sajtóval való együttműködés révén a tudományos, illetve a természettudományi és műszaki pályák előnyére érdemes felhívni a figyelmet. Itt szeretném megemlíteni, hogy az érvényesülés, a tehetség és ami pedig ezekben az időkben különösen jól cseng, a magyar természettudományos és műszaki pályák meghatározó többsége olyan színvonalú képzést nyújt a felsőoktatásban, ami a diplomát szerző hallgató számára jó, mondhatnám az átlagosnál messze nagyobb eséllyel biztosítja az elhelyezkedés lehetőségét.

Ma villamosmérnöki diplomával rendelkezve biztos munkahelyet talál az ember, képes elhelyezkedni és képes a munkahelyét megtartani. Szükségesnek tartjuk, hogy azok az ismeretek, amelyek a munkaerőpiacról irányulnak - hogy tudniillik nem egyszerűen csak várja, hanem képes munkalehetőséget biztosítani jó színvonalú, diplomás fiatalok számára ezeken a területeken és pályákon -, azok ne csak indirekt módon jelenjenek meg a felvételi rendszerben, oktatási tananyagfejlesztésben, hanem direkt módon is megismertessük a szülőkkel, pedagógusokkal és a felvételire készülő fiatalokkal. Ez, a hét programpontról álló egység 2009-től él és élhet. A jelenleg futó tanév végével, ez azt jelenti, hogy május-június hónaptól kezdődően a program minden egyes pontja nem csak megfelelő szakmai kifejtéssel, hanem például a társadalmi megismertetés, a kommunikációs program elindításával hosszú távon is jobb eredményeket

hozhat. Kérem, egyik pillanatról a másikra csoda nem várható. Az azonban igen, hogy egy szisztematikus építkezéssel, egy világosan átgondolt és felépített programmal, a magyar természettudományos képzés modernizálásával, megújításával képesek vagyunk, és képesek leszünk a közoktatásba és a felsőoktatásba használható tudást, a munkaerőpiac számára egyértelműen alkalmazható fiatalokat, az egész oktatási rendszerben pedig a természettudományos ismeretek felé motiváltság és tartalomkorszerűsítés alapján is a képzés egészét megújítani és eredményeket elérni.

Biztos vagyok benne, hogy mindaz, amit ajánlatként és javaslatként is mondtam, számos vitafórumon vélemények sokaságát fogja hozni. Önök a legjobb tapasztalatokkal és világos ismeretekkel rendelkezve tudják, értik. Gondolom a meghívás is ennek szól.

A munkaerőpiacon akkor és úgy tudunk tartósan jobb eredményeket, alkalmazási normákat, és nem csak megszerzett, hanem megtartott munkahelyeket produkálni, hogyha ehhez a magyar oktatásügy, a magyar közoktatás, a magyar szakképzés és a magyar felsőoktatás megújulva, színvonal centrikusan kapcsolódik. Ezen dolgozunk, és ezen fáradozunk. Én azt állítom Önöknek, hogy az az irány, amelyet követünk – ha emlékeznek még talán a legelső felmérések eredményeire, amelyek az elmúlt négy-öt év irányát igazolják vissza –, 14 éves korba még nem jutott el. Ezt az utat végig kell járni. Az összes vita mellett, vállalva és szívesen fogadva a különböző nézeteket, jó közép-európai szokás szerint nem abbahagyni az első harmadnál, hanem végigvinni. Mert ez az, ami modern, vonzóbb és eredményesebb magyar oktatásügyet hozhat a magyar munkaerőpiac, a nemzetközi normák szerint is. Ezért én úgy a magyar közoktatás, mint a magyar felsőoktatás tekintetében a mennyiségi szemlélet helyett a minőségi szemléletet vallom. Tőlem nem a kvantitás, hanem a minőség centrikus gondolkodás és politika megvalósítását látják, láthatták az elmúlt két és fél évben, és láthatják a következőkben is.

Azt, hogy a Magyar Innovációs Szövetség meghívására ezeket a gondolatokat elmondhattam, azt bizonyítja, amit az elmúlt hónapokban számos előadás, interjú, beszélgetés idején elmondtam: miszerint természetesen válság idején, válságkezeléssel kell foglalkozni, de vak, rövidlátó az, aki nem gondol a válságból való kimenetelre, és a válságot követő időszakra. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarországnak adottságai, földrajzi, politikai, geopolitikai adottságai teljesen világossá és egyértelművé teszik ezt az utat. Lehet morfondírozni, hosszú elméleti vitákat, teoretikus tanácskozásokat tartani. Szükséges a vélemények ütköztetése.

De minél később látják meg többen, annál több időt és lépést veszítünk.

Magyarország számára a válságból kivezető út, és a válság utáni út is, egyértelmű és világos: oktatás, kultúra, innováció. A három együttese. A három együtt hat. Ez nem az oktatás és kultúráért felelős miniszter hivatalos szövege. Aki jobbat tud, most mondja. Aki megtalálta az Alföld alatt a nagy kőolajmezőt, szóljon a többinek. Aki nagy aranyrögöket lát a Mátrában, az se titkolja el. Én ezt nem látom. Én a magyar kreativitásban, az emberi tudásban, az innovációban hiszek. Ami a legkorábbi gyermekkornál, a kisgyermekek világánál kezdődik. És valószínű, hogy a legkésőbbi időszakban fejeződik be. Ehhez tehát oktatás - köz- és felsőoktatás, szakképzés -, innováció együttműködésére, összefogására és megújítására van szükség. Ez az a program, amire javaslatot elmondani jöttem Önöknek. És teszem ezt más társadalmi, civil szervezetek előtt is. Köszönöm szépen a meghívást.

Dr. Szabó Gábor, elnök

Nagyon szépen köszönöm miniszter úr. Mielőtt átadnám a szót a jelenlevőknek, hadd emlékeztessem magunkat arra, hogy mi is volt az előzménye annak, hogy a miniszter urat meghívtuk. A tavalyi közgyűlésen, mi egy ellenkező irányból elindított következtetésre jutottunk. Mi azt mondtuk, hogy a magyar gazdasági fejlődést közvetlenül veszélyezteti a szakemberhiány. A felsőoktatásra a Szövetségnek igen nagy rálátása van, és azt is megállapítottuk, hogy ezek a problémák a felsőoktatásban már nem orvosolhatóak. Természetesen fontos a keretszám, de a fő probléma az érdeklődés hiánya, ami nem a felsőoktatásban dől el. Innen eljutottunk arra a konklúzióra, melyet itt most miniszter úrtól hallottunk, tehát hogy a középfokú természettudományos oktatásban bajok vannak. Én nagyon érdekesnek tartom, hogy a miniszter úr az oktatás alsó szintjéről kiindulva jutott ugyanarra a végkövetkeztetésre.

Mások nevében nem beszélek, de azt gondolom, hogy mi itt elég egyszerű gondolkodású emberek vagyunk. Többségünk különböző vállalkozásokat képvisel, ahol megszoktuk azt, hogy a problémákat azonosítani szokták. Ha ez megvan, akkor meg kell oldani. Ehhez három dolog kell. Kell egy program, illetve megoldási javaslat, be kell árazni, és ellenőrizni kell a végrehajtást. Valószínűleg meg lehetne ezt bonyolultabban is fogalmazni. De számunkra ilyen az élet, és ez általában így működik is. Én azt gondolom, hogy a probléma azonosítása megtörtént. És nagyon örülök annak, hogy a diagnózis, mindkét oldalról, mindkét logika alapján, ugyanaz.

Én úgy tekintem a miniszter úr szájából elhangzott hét pontot, hogy az a program. Amely mögé, én úgy gondolom, hogy Szövetségünk teljes mértékben oda tud állni. Szeretnénk úgy érteni a TÁMOP-nak az említését, hogy az például forrásokra utal. Az lehet, hogy források terén még további konkretizálásra

szükség lenne, de a TÁMOP megnevezéséből arra következtetek, hogy abban is egyetértünk, hogy milliárdokról van szó.

Szívesen felajánlom a Szövetségünk segítségét abban, hogy a végrehajtásban részt veszünk. Mert szeretnénk látni, hogy ezek a valóságban is végbemennek. Azt gondolom, hogy mi minden támogatást megadunk azoknak, akik ezt véghez akarják vinni. Szeretnénk tavalyi közgyűlésünk egyik felszólalásához visszatérni. Remélem, most is itt ül közöttünk nagyra becsült kollégánk, aki azt mondta, rendben van, hogy megállapítottuk, hogy baj van a műszaki-természettudományos oktatással, de ezt már 15 éve mondjuk, és azóta sem történt semmi. Én akkor azt mondtam, hogy mi civil szervezet vagyunk, mi türelmesek vagyunk, és addig mondjuk, amíg nem történik valami, és mi optimisták is vagyunk – mert az innovátorok mindig optimisták – és hisszük, hogy el is tudunk érni valamit.

Szeretném azt gondolni, hogy önmagában az a tény is, hogy miniszter úr elfogadta meghívásunkat, jelzés arra, hogy a korábbi 15-20 évhez képest, mégiscsak történni fog valami. De ahhoz, hogy történjen is valami, szívesen felajánlom az Innovációs Szövetség vigyázó szemét, melyet egyébként, akkor is rajta fogunk tartani a területen, ha senki sem kéri. Köszönöm szépen még egyszer miniszter úr. És akkor parancsoljatok, megnyitom a vitát. Kérdéseket tegyünk fel, és kérem, hogy a szokásos módon, mindenki mondja el a nevét.

HOZZÁSZÓLÁSOK, VITA

Fodor Erika, elnök, Kutató Tanárok Országos Szövetsége

Fodor Erika vagyok, a Kutató Tanárok Országos Szövetségének elnöke, kémia-fizika szakos tanár. Úgy érzem megszólítottam, mikor a miniszter úr az imént, a költői kérdéshez hasonlóan költői felszólítást tett, amikor azt mondta: „Most szóljon, aki a magyar oktatásban aranyrögöt talált!” Én találtam, nemcsak egy aranyrögöt, hanem mindjárt többet is! Szövetségünk tagjai „állítják” elő ezeket a nemzetközi szinten is érdeklődést keltő módszereket, oktatási innovációkat. (Koreai Nagydíj, Európa díj, legjobb magyar taneszköz díj, Magyar Innováció Díj stb.)

Hármat ezekből, nagyon röviden ismertetek:

Egy borsodi falu iskolájában (összetétel: 70 % hátrányos helyzetű, 50 % roma, 10 % állami gondozott tanuló) MINDEN gyerek elvégzi az általános iskolát és százszázalékos a továbbtanulás!!!

A diákok 60 %-a, ez alig kevesebb mint az országos átlag, érettségit adó iskolában folytatja a tanulmányát. Ez a hejőkeresztúri példa nem aranyrög? A Yale egyetem esetleg pénzt ad ezért a fantasztikus programért. A magyar állam mit tesz a rendkívül eredményes módszer terjesztéséért?

Létezik egy többszörösen elismert, exportképes, szaktanterem nélkül, bárhol, olcsón, környezetkímélően alkalmazható, gondolkodást is serkentő kémiai tanulókísérleti módszer, ami sok esetben pl. az érettségin is többet tud mint a hagyományos eszközök. Ezzel a szokatlan módszerrel minden diák, akár minden kémia óráján saját maga kísérletezhet, felfedezhet. Ma, rendszeresen motiváljuk látványos, meglepő kísérletekkel a gyerekeket?

Van egy kreatív, igazi pedagógusegyéniség, fizika tanár, akinek tanítványai évek óta az Ifjúsági Innovációs és egyéb országos versenyeken rendszeresen az első helyeken szerepelnek. Közösségépítő szakkörre példaértékű. Tíz-egynéhány év alatt, több mint 500 és nem is akármilyen diákját irányította természet-tudományos, ill. műszaki pályára. Ennek a tanárnak napi anyagi gondjai vannak, és ami még ennél is rosszabb, a rengeteg órája, a napi robot mellett nincs ideje, hogy tapasztalatait megírja, átadja a kollégáknak. Helyette sokszor arra kevésbé autentikusok adnak tanácsokat, írnak tanulmányokat tehetséggondozásról. Van-e mód, mindnyájunk érdekében, az ilyen egyedülállóan eredményes tanár óraszámának csökkentésére?

A Kutató Tanárok Szövetségének (www.kuttanar.hu) „aranyrögeinek” felsorolását még sokáig folytathatnám. (És nyilván vannak még kiváló tanárok a KUTOSZ-on kívül is.)

Köszönöm, köszönjük az MTA-nak és MISZ-nek, hogy együttműködik velünk, továbbá a neves vállalkozóknak, az NKTH-nak, melyek támogatják civil szervezetünket.

Segítségükkel konferenciáink, kiadványaink, díjaink vannak, és sikerrel mutathattunk be az Akadémián, Educatio Kiállításon is stb. A Tanárszövetségünk 200 tagja országszerte, elsősorban nem óraszámokért és komolyabb anyagi megbecsülésért küzd, hanem azért, hogy motiváló, színvonalas és hatékony munkájával elérje, kivívja azt, hogy az iskolákban a diákokkal együtt munkálkodva élhesse meg alkotó értelmiségi létét.

Vörösmarty szavai nyomán felteszem a kérdést: „Ment-e kitüntetéseinkkel, díjainkkal az oktatásügy előbbre?” Sajnos egyelőre, nem! Reméljük, a jövőben ez jelentősen változni fog. Dum spiro, spero.

Mi nem újabb díjakat, szentimentális cikkeket szeretnénk magunkról, hanem azt, hogy a bizonyítottan motiváló és hatékony módszereink, intézményes és tervezett módon minél gyorsabban és szélesebb körben terjedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak.

Dr. Hudecz Ferenc, az ELTE rektora

Tisztelt Elnök Úr, Miniszter Urak! Az elhangzottak alapján én azt hiszem, hogy jó irányba induló lépéseket indítanak el. Úgy gondolom, hogy úgy is, mint ELTE, de itt, mint az Innovációs Szövetség tagszervezete, támogatjuk ezeket a terveket. Két megjegyzésem van. Az egyik a kutató egyetemek körének meghatározása, finanszírozása. Különösen itt az Innovációs Szövetség keretében mindenki arra kíváncsi, hogy milyen új ötletek, eredmények, innovációra alkalmas eredmények születtek, amelyből lehet hasznot csinálni.

Én azt gondolom, hogy Magyarországon minden elemzés világosan mutatja, hogy 8-10 olyan felsőoktatási intézmény van a 70-ből, amelyek az innovatív, tudományos eredményeket 80-90%-ban „produkálja”. Jó lenne, ha azt az egy törvényi mondatot, amelyben a kutató egyetem fogalma megjelenik, ki lehetne bővíteni. Meg lehetne fogalmazni, „forintosítani”, hogy ezek az egyetemeket, főiskolákat másképp kellene kezelni, mint a többit.

A másik megjegyzésem, egy pragmatikus megjegyzés. A miniszter úr, illetve az elnök úr szavai indukálták. Igen, azt látjuk mi is, hogy ha nagyon tehetséges fizikust vagy matematikust képzünk, akkor a bachelor képzés után elviszik. Az amerikai, angol egyetemek kombinált mester- és PhD-képzéseket, programokat ajánlanak. Nálunk ez nem lehetséges. Magyarországon csak az lehet PhD hallgató, akinek mester diplomája van. Ez azt fogja eredményezni nagyon rövid időn belül, hogy a legjobbak az alapképzés (BSc/BA) befejezésével gyors menetben elmennek a Yale-re, Oxfordba, hogy együtt szerezzenek mester diplomát és PhD-t. Ezt korrigálni lehetne, a törvényi szabályozás átalakításával. Ezt az Innovációs Szövetség és a miniszter urak figyelmébe ajánlom. Köszönöm szépen!

Dr. Ábrahám László, ügyvezető, NI Hungary Kft.

Tiszteletem, Ábrahám László vagyok, a National Instruments debreceni gyárának vezetője. Miniszter úr én úgy látom, hogy egy-két alapvető dologgal még nem foglalkoztunk. Tisztelet a kivételnek, az általános iskola, a középiskola, és sajnos még az egyetem is kontraszelektált. Ezt fel kellene egy kicsit tárni, és helyre kellene ezt tenni. Borzasztó, hogy már az általános iskolában – és ezt családi példán keresztül tudom – egyszerűen csak lexikális tudást kérnek a gyerektől, semmi kreativitást. Ha a vesszőt rosszul hangsúlyozza, vagy a „hogy”-ot máshova teszi a mondatban, akkor az már nem jó. Ez borzasztó. Semmit nem akarnak ezzel csinálni?

Fizikaórákon beszélünk az erőkről. Hatás, ellenhatás, és egy egyszerű rugós erőmérő nem kerül elő a szertárból. Hogy lehet így fizikát oktatni? És én úgy gondolom, hogy ha ezzel szembe rakjuk a digitális tananyagot, akkor ez vicc.

Kitésszük a digitális táblát, kirakjuk a falra, ez valakinek nagyon jó biznisz, én ebben nagyon biztos vagyok. De ez eddig még csak körülbelül olyan, hogy egy televíziót adunk, műsor és program nélkül. Ki fogja azt meg-csinálni? És felhívnám a miniszter úr figyelmét, hogy ma az a szó, hogy digitális tananyag, ez egy kábítás. Itt, ha ezt szakemberek tényleges tartalommal nem töltik meg, akkor ebből nem lesz semmi.

Én úgy érzem, hogy házat építenünk, ingoványos talajon, vályogból, és ha bizonyos magasságig eljut a ház, elkezd süllyedni. A felső osztályokba ezért nem tudnak a gyerekeink megfelelően dolgozni. Ma úgy kell bevinni a gyereket az általános iskolába, hogy tudjon olvasni. És ez vicc. Így nem lehet. Ha az ember úgy viszi a gyereket, hogy nem tud olvasni, akkor kinéznek, hogy jaj, milyen szegény lemaradott a gyerek. Az általános iskola első osztályában ezt még nem tudja. A következő dolog, ami nagyon fontos. Említette, hogy a felsőoktatásban a minőségi dolgokat helyezi előtérbe a mennyiségi dolgok előtt. Akkor az a kérésem, hogy az egyetemek finanszírozását változtassuk meg. Ne a hallgatói létszám alapján finanszírozzuk az egyetemet, hanem fix összeggel. És akkor nézzük meg, hogy hány hallgató van, milyen területekkel. Média kommunikátorból annyi van, hogy Dunát lehet velük rekeszteni, mérnökből pedig nagyon kevés van.

A 120 milliárd forint tényleg nagyon szép, és nagyon jó, biztos vagyok benne, hogy jó helyre ment, kollégiumba, épületbe. Pedig ami a legfontosabb, a laborok beszerzésére, eszközökre, amivel tényleg lehet dolgozni, arra nem ment. Ez ingatlan üzlet, ez valakinek biztosan nagyon jó. És még egy valami, ez a létszámnövekedés, hogy 104 ezerről 390 valahány ezerre nőtt a felsőoktatásban tanulók létszáma, ez elszívta a szakközepekből azokat az embereket, akik, ha végeztek volna ott, akkor lehetne rájuk egy 10-20 millió forintos gépet bízni. Ma ez a réteg hiányzik az iparból.

Dr. Pakucs János, tiszteletbeli elnök

Tisztelt Miniszter Úr! A mai előadásban nem hallottunk a természettudományos órák csökkentéséről és nem hallottunk arról sem, hogy természettudományi tárgy kötelező érettségije eltörlésre kerüljön. Az elmúlt egy évben a sajtóban elég erős polémia alakult ki ezen kérdéskör körül. Az utóbbi időszakban pedig tekintélyes szervezetek sorakoztak fel mellett, hogy legyen természettudományos tantárgyból kötelező érettség, hogy ne csökkenjenek a kötelező óraszámok, többek között a Magyar Tudományos Akadémia, a Debreceni Egyetem, a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetsége is, valamint sok ezer támogató aláírás is összegyűlt.

A kérdésem, akkor ezek szerint az elmúlt időszakban „árnyékbojtosítás” történt a szervezetek és a sajtó részéről?

Dr. Fábíán István, a Debreceni Egyetem rektor-helyettese

Fábíán István vagyok, a Debreceni Egyetemről. Elnök Úr azt mondta, hogy kérdéseket tegyünk fel, én mégis először megjegyzéseket szeretnék tenni. Azal kezdve, hogy miniszter úr előterjesztéséből azt lehet tapasztalni, hogy megtörtént az a probléma-felismerés kormányzati szinten is, ami a természettudományos képzés ügyében mondjuk 15 évvel ezelőtt megtörtént az egyetemeken. Ha ebbe az irányba mennek tovább a dolgok, akkor nagyon nagy baj lesz a természettudományos képzés területén, mondtuk ezt akkor. A közös

gondolkodással kapcsolatban elhangzott gondolatokról azt szeretném elmondani, hogy ez nagyon sok szinten már megtörtént.

Említeném csak azt a legutóbbi eseményt, amin elnök úr is ott volt. A Debreceni Egyetemen volt egy konszenzus szimpózium a természettudományos oktatásról. Pontosan abból az alapállásból kiindulva szerveztük meg ezt az eseményt, hogy a felsőoktatás, a szakemberképzés már az általános iskolában elveszíti az utánpótlást, mert olyanok ott a képzési lehetőségek. A miniszter úr által előterjesztett hét pontról azt gondolom, hogy előre mutató, öröme is okot adhatna, ha nem ismerném azt az államtitkári előterjesztést,

amit legutóbb megkaptunk véleményezésre, és abból is visszaköszön néhány dolog. Nagyon sok olyan kérdés van, amit értelmezhetek így is, meg úgy is. A konszenzus szimpóziumon megfogalmaztunk egy állásfoglalást a természettudományos közoktatásról. Ezzel is összezsenghet a miniszteri előterjesztés, meg azzal is összezsenghet, amit az OKNT javaslatai alapján történt államtitkári előterjesztés tartalmaz. Ha ez utóbbiról van szó, akkor nagyon súlyos problémáink lesznek. Ezzel kapcsolatban a részletes állásfoglalást a Debreceni Egyetem megküldte miniszter úrnak, valószínűleg meg is kapta.

A közös gondolkodással kapcsolatban annyit szeretnék mondani, hogy ez a közös gondolkodás, különböző szimpóziumokon, állásfoglalásokban megtörtént. Tehát sokkal előrébb vagyunk, mint azt az előterjesztés sejtette. Ugyanis úgy gondolom, hogy ha van például egy állásfoglalás, amit aláírt a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, a Magyar Innovációs Szövetség elnöke, a Magyar Rektori Konferencia elnöke, a Magyar Mérnök Akadémia elnöke, akkor ez az állásfoglalás azért arról szól, hogy elég komoly szervezetek kialakítottak egy olyan koncepciót, amit érdemes lenne megvalósítani.

Néhány alapvető kérdés viszont nincs benne a hét pontban. Nagyon jó az, hogy növeljük a laboratóriumi felületeket a középiskolákban, de ha nem növeljük hozzá az óraszámot, semmit nem fog érni. Ilyen egyszerű a történet. És nem jött elő az imént említett érettségi kérdése sem. Én nem szeretném tovább húzni az időt, mindenesetre egyetlen egy kérdésem van a végére. Milyen körben kívánja a minisztérium egyeztetni a továbblépés lehetőségét? Ugyanis, ha ez egy szűk oktatási szakértői körön belül marad, amit most látunk, akkor problémák lesznek.

Én úgy látom, hogy az előrelépést azt jelentheti, ha olyan szakemberek kezébe kerül ez a kérdéskör, méghozzá oly módon, hogy valóban szavuk is legyen a jövő megtervezésében, akik a gyakorlatban részt vesznek, mind a közoktatásban, mind a felsőoktatásban, és a gazdasági életben is; és meg tudják fogalmazni azokat az igényeket, feladatokat, saját tapasztalataikat alapján, amit el kell érni a közoktatásban. Végül átnyújtanám miniszter úrnak a közös állásfoglalást azzal, hogy a fizikai aláíratás még folyamatban van, de mindenki alá fogja írni. Köszönöm a figyelmet.

Dr. Papanek Gábor, a MISZ FB elnöke

Köszönöm a szót. Én valójában közgazdász vagyok, de szeretném élesen hangsúlyozni, hogy maximálisan egyetértek a természettudományos oktatás fejlesztésére vonatkozó javaslattal. Ezen oktatás minőségéről szeretnék szólni. Részt vettem egy vizsgálatban arról, hogy a vállalatok mit várnak a fiatal munkavállalóktól, hogyan értékelik a friss diplomásokat, köztük természetesen a mérnök diplomásokat. És nem azt mondták, hogy mérnökök, hanem azt mondták, hogy nyelveket tudó mérnökök hiányoznak nekik. A korrekció egyébként nem az egyetem dolga, a nyelvtanítást, ugyanis teljesen egyértelműen az általános iskola felső részében kellene elkezdeni, és a középiskolában folytatni.

További megjegyzésük, hogy vezetni tudó mérnökökre van szükségük, akik el tudják adni a termékeiket. Magyarországon azonban az egész lakkosság gyenge a közgazdasági ismeretek terén. Ennek kitűnő példája az, hogy a közelmúltban se a lakosság, se a vállalatok nem tudták megítélni az árfolyamkockázat fogalmát, s nagyot buktak. Úgy gondolom ezért, hogy a gazdasági ismeretek fejlesztése terén is nagyon komoly erőfeszítéseket kell tenni a természettudományos oktatásban (is). Köszönöm a figyelmet.

Polgárné Májer Ildikó, a MISZ KKV Tagozatának vezetője, regionális igazgató

Tisztelettel köszöntöm a miniszter urakat és a közgyűlést! Közgazdász-tanár,

vegyész és innovációs menedzser vagyok. Kérdéssel kezdem, ami mögött – a szakmai hátterem és az elmúlt években megéltek alapján – komoly tapasztalatok vannak. A mai közoktatásban és szisztematikusan felépített módszertani rendszerben hol van a helye, illetve van-e egyáltalán helye a vállalkozói ismereteknek? Entrepreneur, az az „vállalkozó”. Nélküle a tudás nem hasznosul, az alkalmazott innováció nem fog működni. Ezzel kapcsolatban egy komoly tanulmányra hívnám fel a figyelmét a jelenlévőknek, melyet talán sokan ismernek is. A Világbank jelenteti meg minden évben a „Knowledge for development” című tanulmányát. A legutóbbiban az áll, hogy Magyarország kiemelkedő a felzárkózó országok

körében, a 28. helyen van.

A közép-kelet-európai régióban egyedül Szlovákia van előttünk és esetében fantasztikus dinamikát mutat ez a statisztika. A szóban forgó tanulmány minőségi elemzést ad abban a tekintetben, hogy milyen az intézményi rendszer és a központi struktúrák fejlődése. Erről szó esett az itt elhangzott előadásokban is, és tudjuk, sok minden változott, sokan, sokat tettek, természetesen maga a MISZ is. Magyarország ugyanakkor súlyos lemaradást mutat az informatikában, illetőleg a közoktatásban. Csatlakozni szeretnék ahhoz az állásponthez, hogy tegyünk meg mindent annak érdekében, a vállalkozói tudás hasznosuljon az oktatásban és a gazdaság minden területén. Ezt képviseljük minden fórumon. Köszönöm szépen.

Dr. Szabó Gábor, elnök

Köszönjük szépen. Kérjük miniszter urat, hogy szíveskedjen az elhangzottakra választ adni.

VÁLASZ

Dr. Hiller István, oktatási és kulturális miniszter

Tisztelt Szövetség! Mindenek előtt, köszönöm szépen, hogy az iránnyal, azzal amit az előadásban elmondtam, a felszólalók döntő többsége, majd mindegyike és a Szövetség is egyetért. Ez arról a gondolkodásmódról szól, amiről tudom, hogy tulajdonképpen a Szövetség egészének a tevékenysége szól. De ez csak az oktatással együttműködésben valósítható meg a gyakorlatban. Önök nem csak a jelenben, hanem a jövőben is gondolkodó Szövetség. Az oktatás pedig legelőször adódóan mindig a jövőről szól a jelenben. Ezért az érdekeink, azok a tapasztalati és gazdasági érdekek, amikről Önök szólnak, amelyeket Önök akarnak előmozdítani és az a fajta szemléletmód és korszerűsítése a magyar oktatásügynek, amiről én beszélek, és amit mi csinálunk, úgy gondolom, hogy egybevág. Nézzük meg tehát néhány gondolat erejéig a részleteket.

Amit a Kutató Tanárok Országos Szövetségének az elnök asszonya mondott a tehetséggondozásról az úgy igaz, ahogy elmonda. Akár a részletekben, akár a módszerekben. Az pedig, hogy a borsodi faluban alkalmazott és eredményes módszer túljusson úgy a falu határán, hogy ne egyszerűen csak Amerikába és a Yale-re jusson, hanem számos magyar településen érezzék, ezért én tenni fogok. De kérem, engedje meg, hogy a mondanivalóm legvégén erre még visszautaljak. A rektor úrnak az a meglátása miszerint a mesterképzés és a PhD képzés kombinációjára kapunk, illetve kapnak hallgatóink nagyon nehezen visszautasítható ajánlatot, és ez megoldható Magyarországon is úgy, hogy színvonalas képzés és itthon dolgozó tehetség legyen, ezt nem csak köszönöm, hanem egyet is értek vele. Ha ennek bármiféle bürokratikus képzés vagy szervezeti akadály van, akkor – amúgy is szoktunk beszélni, rektor úr – felhívlak, és ezt meg fogjuk oldani. Én nem az ellen vagyok, mint ami a magyar felsőoktatás évszázados hagyománya és egyik legjobb tradíciója, hogy tudniillik a hallgató elmegy, tapasztalatot gyűjt, tudást szerez, lát más szisztémát, más kultúrát, más ismeretet és hazahozza. Én azt gondolom, hogy ez egy fontos, és ter-mészletes köre a tudományos világnak. A peregrináció kifejezésben, amit a középkor óta használnak, ez van. Elmegy, visszajön és hazahozza. Ennek a megszervezése persze ennél a mondatnál sokkal összetettebb.

Szeretném jelezni, hogy a Magyar Tudományos Akadémiával, személy szerint az Akadémia elnökével, egy olyan programon dolgozunk, amely konkrét ösztöndíjakat, konkrét területeket, sőt személyeket céloz meg abban, hogy itthon hasznosíthatóak a külföldön megszerzett és nemzetközileg is elismert tudásukat. Ami a lexikális ismeretek túlsúlyát illeti, ez így van. Éppen ezért ez el-

len teszünk. Az ellen, hogy megfelelő harmóniában legyen a valódi és gyakorlatban alkalmazható tudás és a lexikális ismeretek. Nem vagyok ebben a tekintetben sem szélsőséges, nyilván nincs olyan, hogy csak a lexikális ismeretek kizárása, és ahogy mondta, káros az, hogy csak a lexikális ismeretek vannak. Az persze nyilvánvaló, hogy azok a beruházások, amik történtek, – kérem akár a Semmelweis Orvostudományi Egyetem új, több mint 24 ezer négyzetméter, IX. kerületi komplexumát laboratóriumokkal és előadótermekkel tele, kérem, menjenek el egyszer, nézzék meg –, az a világon ma bárhol helyét megálló felsőoktatási infrastruktúra. De ha kimozdulnak Budapestről, és Szegedről Debrecenen át Miskolctól Pécsig, vagy Soprontól Gödöllőig mennek, kérem, hogy az elméleti ismereteik mellett ezekről gyakorlati tapasztalatokat szerezzenek, mert ez beépül az infrastruktúrába.

Ami a felvételi szisztémával kapcsolatos, arról fontos, hogy erről pontosan cseréljünk véleményt. A korábbiakban éppen a hallgatói létszám növekedésének egyszerű volt a finanszírozási modellje. Ez az úgynevezett fejkvótás szisztéma, amiről szól: minél több hallgatót vettél fel, annál több pénzt nyertél az államtól. Ezt 2006-ban megváltoztattuk, és a 2007-es tanévtől kezdődően a hallgatók intézményválasztása és teljesítménye az, ami az államilag finanszírozott helyeket egyes intézményekhez kiteszi. Ez azt jelenti, hogy van olyan felsőoktatási intézmény, amely finanszírozás tekintetében, ha a hagyományos rendszert, a 2006-ost vagy az előtti bázisnak és 100 százaléknak tekintjük, akkor a tavalyi évben ebből 19 százalékot tudott elhozni. Akkor, amikor a régi szisztémában a felsőoktatási intézmények vezetői egy-két napra összeülve, az államilag finanszírozott felsőoktatási helyeket külön egy hagyományos alku folyamat során felosztották.

A 2007-ben bevezetett rendelkezéseink értelmében teljesen egyértelműen és világosan odamegy az állami pénz, a közös pénz, ahova a legjobb teljesítményű hallgatók, a legnagyobb létszámban jelentkeznek. Ez részben a párhuzamos képzések folyamatos felszámolását, részben pedig az intézmények közötti színvonalbeli különbséget egyértelműen mutatja. Két év alatt itt részben integrációban: nézzék meg mi történt mondjuk a Nyugat-Magyarországi Egyetemen, vagy mi történt mondjuk részben a Duna-Tisza közén, hogy milyen mozgások vannak a magyar felsőoktatásban, Szolnok központtal, Szeged központtal. Ezek egyértelműen abba az irányba mennek – részben szervezeti, részben finanszírozási alapon –, ami nagyobb egységek létrejöttét, világos, tematikus felosztását hozza a rendszernek.

Pakucs elnök úrnak a világos kérdésére világos válasz: nem támogatok semmilyen óraszám csökkenést a természettudományos tárgyakat illetően. Ezért ez azt jelenti, értem, amit mondanak, de ez más részről azt jelenti, hogy más

területről tanárelbocsátásokat kezdeményeznek. Hogy ez legyen akkor világos. Óraszámemelés egy bizonyos tárgyban, egy bizonyos témakörben, legyen az természettudományos terület, azt jelenti, hogy más területeken képzett tanárok minimum átképzése, vagy elbocsátása szükséges. Ha jól értem ezt a javaslatot, akkor én ezt vettem. Értem, akkor ez világos beszéd. Értem: az úgy 160 ezer pedagóguson belül, egy sereg nem természettudományos képzettségű tanár állását jelenti. Értem én, világos a javaslat.

Az érettségi kérdésében további egyeztetések szükségesek. Igen, 2013-tól kerülhet bevezetésre az Akadémia, illetve az Akadémia elnökének még korábban tett javaslata szerint. Ennek nagyon erős pártolói és szakmai szervezetek tekintetében ellenzői is vannak. Ezek az egyeztetések folynak, amelyben a Magyar Innovációs Szövetséget is szívesen látom. Az a cél, hogy ennek a tanévnek a végére - hiszen értelemszerűen, következő évekről tanév közben úgy sem lehet dönteni -, ebben végérvényes és remélem, egyértelműen progresszív megállapodást tudunk kötni. A kérdésére tehát az egyeztetések folyamatát válaszolom, és kérem, hogy ebben a Magyar Innovációs Szövetség vegyen részt. És ezt a tanév végére, durván június végére zárjuk le.

A nyelveket tanuló, nyelveket használó mérnökök kérdését Papanek Gábor vetette fel. Idén júniusban végez az az első 10 ezer magyar diákot magában foglaló évfolyam - ez az úgynevezett 0. évfolyam -, amelyik már egy évet külön, idegen nyelv tanulással, és a középiskolai tanulmányai során pedig emelt szinten, emelt óraszámban nyelveket tanult. Amikor kérem, tavaly volt egy elég érdekes vita, hallgatói tanulói létszám kérdéséről, hogy mennyi hallgató jelentkezett a felsőoktatásba - ott durván egy 8-10 ezres csökkenés volt -, ez a 8-10 ezer gyerek a padokban ült még, mert a hagyományos értelemben vett 4 évet megtoldotta egy évnyi nyelvtanulással. Ők most érettségiznek és nagy valószínűséggel az a diák, amelyik egy évvel többet töltött idegen nyelv tanulással, megjósolható, hogy jelentkezik felsőoktatási intézménybe. Erről valamikor március végén, április elején konkrét számokat fogok tudni mondani.

Az pedig, hogy az idegen nyelvtudás beépüljön, és részévé váljon a tudáskomplexum egészébe ez nyilvánvaló. És hogy – nem a felsőfokú, hanem a középfokú oktatásban – ez a nyelv- világnyelv program jó, azt gondolom, hogy ettől eredmény várható. Végezetül a vállalkozói ismeretek, illetve a megújítás, a módszertani megújítás kérdéséről. A magyar oktatási szisztémában, a középfokú oktatás, a 14-18 éves kor alkalmas arra, hogy ezeket az ismereteket befogadja. Én nem csak hogy önmagában vállalkozói ismereteket, hanem erről szóló kerettantervet is tudok. Ez választható. Én azt gondolom, hogy annak az erősítése, hogy ilyen gyakorlati ismereteket szerezzenek, az elkezdődött. De kérem, az oktatás az nem a tözsde. Az nem úgy működik, hogy 10 óraker be-

teszem a pénzemet, és fél 11-kor tudom, hogy mi a nyereség. Ezt először meg kellett lépni. Ez 2007 szeptemberétől él. Innentől kezdődően ennek az ismeretbővítése folyik.

Tisztelt Szövetség! A felvetett kérdésekre és az irányokra a természettudományos képzések megújítására, a nyelvtudásra, egyáltalán a modern és alkalmazható ismeretek megszerzésére tett javaslataik mindegyike abba az irányba megy, amelyet mi végzünk és teszünk. Arra kérem az Innovációs Szövetséget, hogy úgy az egyes részterületeken, mind a magyar oktatásügy egészében, azt, amit az elnök úr úgy mondott, hogy vigyázó szemüket az ügyön tartják, ha kérjük, ha nem kérjük. Ez részben megnyugtató, részben pedig hangozzék el, hogy túl a mai találkozón, én és mi igényeljük is. Nem csak a vigyázó szemet, hanem az együttműködést, a vitákat, mert az egész hozzáállásból azt látom, hogy akár abban, amiben egyetértünk, tudjuk erősíteni egymást, akár amiben vitánk van, tudjuk úgy rendezni, hogy ez a magyar oktatásügy, szélesebben az ország egésze számára eredményes lesz. Ezért én most ezt egy nagy reményű – és őszintén remélem, hogy valós eredményeket jelentő – együttműködésnek látom és szeretném látni a jövőben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Dr. Szabó Gábor, elnök

Köszönöm szépen miniszter úrnak a válaszait. Most egy hazatérő, ha nem is vendégnek, de egy hazatérő léleknek adom át a szót. Miniszter úr korábban választmányi tagunk volt, és egy sarkalatos egyénisége a Magyar Innovációs Szövetségnek. Megkérem miniszter urat, hogy elképzeléseit az innováció közeli jövőjével kapcsolatban – eddig a távolabbi jövőről beszéltünk – ossza meg velünk. Parancsolj miniszter úr!

FELKÉRT ELŐADÓ

Dr. Molnár Károly, tudománypolitikai és kutatásfejlesztési tárca nélküli miniszter

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Elnök Úr! Miniszter Úr!

Köszönettel vettem a meghívást és valóban úgy érzem, hogy hazajöttem. Szeretnék munkám során támaszkodni az Innovációs Szövetség együttműködésére, hiszen közös feladataink vannak és közös a céljaink.

Úgy gondolom, hogy minden testület, így a Magyar Innovációs Szövetség életében is igen fontos állomás a közgyűlés, ahol mérlegre teszszük az elmúlt időszak gondjait, megfogalmazzuk a holnap teendőit. Felgyorsult életünkben sokan úgy vélik, hogy nehéz a holnapról beszélni, hiszen a ma is zaklatott, különösen a hónapok

óta tartó gazdasági világválság miatt. Jogos a félelem, jogos az eddig elért eredmények feletti aggodalom, és adott a kérdés, hogy mit tegyünk. Csak az bizonyos, hogy közösen kell megoldanunk a problémákat.

Érdeklődéssel figyeltem Hiller miniszter úr előadását, amelynek címét olvasva területeink kapcsolódási pontjaira gondoltam. Ezen pontok hívószava nálam sem a válság volt, hanem a válasz a kor kihívásaira. Hiszen a természettudományos kultúra, a XIX. és XX. század kiváló természettudósai – Eötvös Lóránd, Mikola Gyula, Kőnig Sándor, Juhász László – már korábban bebizonyították, hogy a tudomány választ adhat a kor kihívásaira. Wigner Jenő, Nobel-díjas fizikus szavait idézném: „Jó tanáraink voltak.” Tehát kell a jó tanár, kell a jó iskola. És ez nem csak a természettudományokra érvényes, hanem a műszaki tudományokra is. Hiszen e kettő szoros együttműködése hozott eddig is világraszóló eredményeket.

Jogosan mondhatják, hogy akkor, amikor ehhez a gazdasági feltételek is adóttak voltak. Igaz erre a magyar ipartörténet ismert példázata, a porlasztó, a transzformátor, és más sikeres szabadalmak születése. De mi volt a gazdasági világválság idején? És ezzel már valamelyest az előadásom témájához közelíték. Tudtunk-e világraszólót alkotni? Ha áthallás van az itt ülők soraiban a tegnap és

a ma elhangzottak között, már érdemes volt ezt a kérdést felvetni. Ma jogosan emlegetjük az izzólámpagyártásban is világhírű GE-t. De vajon tudunk-e róla, hogy az 1929-33-as gazdasági világválság idején, 1930. augusztus 11-én kelt az a szabadalmi leírás, amelyben Bródy Imre megfogalmazta a kripton töltésű izzólámpa működési elvét. Úgy gondolom, hogy ismert a történet folytatása. Ezután nem sokkal 1936-ban a szegedi professzor Bay Zoltán az egyesült izzó laborkutatójának vezetője lett. Ekkor már folyt itthon a kripton töltésű izzólámpák tömeggyártása, valamint megkezdődött több adócső gyártása is.

Tisztel Hölgyeim és Uraim! Mikor vette kezdetét a magyarországi vasút villamosítás? És mikor fejeződött be az első szakasz munkálata? Két évszám: 1930 és 1932. Közben folyt Kandó Kálmán szabadalma alapján a fázisváltós villamos mozdonyok gyártása. Kandó – mint ismeretes – már nem érhetette meg az első villamos begördülését a Keleti pályaudvarra. 1931-ben halt meg. A hálás utódok az első mozdony babérkoszorúját vitték ki a Kerepesi temetőbe. Az 1920-as évek végén, 1927-től készültek a Jendrassik György által tervezett motorok, amelyek hamarosan jogos nemzetközi elismerést szereztek mind alkotójuknak, mind Magyarországnak. Bálint György a „Toronyőr visszapillant” c. regényében írta: „Senki sem nézheti a világot mindig toronyból.” Úgy vélem mi sem. Különösen ma nem. A Szellemi Tulajdon Világszervezete 2001. április 26-án az első világnap alkalmából így fogalmazott: „A holnapot ma alkotjuk meg.”

A Szövetség által megadott címre - Innováció és gazdasági válság – keressük itt és más fórumokon is a cselekvés válaszát. Az innováció és a gazdasági válság kapcsán néhány gondolatot szeretnék Önöknek elmondani. Már nagyon sokszor és sok helyen említették, de én is azt vallom a '30-as évek eredményei alapján, hogy a kutatás-fejlesztés és innováció az a válság hosszú távú eszköze. Ha a válság természetét vizsgáljuk, akkor elmondhatjuk, hogy egy globális válságról van szó, amelynek vannak nemzeti sajátosságai. Egyszerre pénzügyi és gazdasági. Igen mély, sokirányú, szinte minden területre kiterjed. Emiatt összehangolt intézkedések szükségesek. Veszélyt jelent, de fel kell hívni a figyelmet arra, hogy hosszú távú lehetőségeket is hordoz magában.

Nézzük meg az alternatívákat. Tehát a válság, ha a veszély oldaláról nézzük, akkor egy stagnálást, egy leépülést, egy leszakadó pozíciót eredményez. Ha meglátjuk a benne rejlő lehetőséget, akkor észre kell vennünk, hogy az innováció, a kutatás-fejlesztés megújulást is hozhat az új termékek fejlesztése és gyártása révén. Ez egy versenyképes pozíciót jelent majd a konjunkturális piacon. Két európai vezető hasonló gondolatait idézem. Janez Potocnik biztos úr mondta 2009-ben: „Az állami és a magánszféra K+F és innovációs célú befektetései alapvető fontosságúak, hogy stabilizálják és kivezessék a gazdaságokat a válságos időszakból. [...] A Bizottság arra irányuló kezde-

ményezései, hogy növeljék az EU kutatási hatékonyságát, ösztönözzék az innovációt, fejlesszék a high-tech piacokat, a helyes útra terelik az EU-t.” Günter Verheugen biztos úr majdnem ugyanezeket mondta: „Óriási hiba lenne kihasználatlanul hagyni a válság időszakát. Fontos, hogy éljünk minden lehetőséggel, és nagyon erősen javasoljuk az európai cégeknek, ne fogják vissza beruházásaikat, ne csökkentsék kutatási, fejlesztési és innovációs kiadásait, és ne váljanak meg magasan képzett alkalmazottaitól, mert ezek mindegyikére szükségünk van.”

Vegyük számba, hogy milyen lehetőségeink vannak, ha hosszú távú válságkezelésben gondolkodunk, és azt valljuk, hogy a K+F+I a válságból való kilábalás, a gazdasági folyamatok megújításának egyik fontos eszköze. Úgy vélem, hogy azon cégek, amelyek ebben a helyzetben is innovatívak maradnak, két-három év múlva újabb esélyt kapnak a megtisztuló, átrendeződő, a konjunkturális piacon. Kérdés, hogy milyen eszközökkel lehet ezt elérni. A válság hosszú távú kezeléséhez szemléletváltás kell az innovációs szereplők részéről. Innovatív Magyarország programot hirdetünk, amelynek a legfőbb eleme, hogy az együttműködés kultúráját meg kell teremteni, a verseny kultúráját be kell vezetni. A hatékonyság kultúrája rendkívül fontos. Szükséges emellett a szellemi termékek hatékonyabb hasznosítása ötlettől a piacig, a teljes folyamat támogatása. Milyen források állnak ehhez rendelkezésre? Már megvannak azok a pontos adatok, amelyek megmutatják, hogy a 2007-es évben mennyit költött Magyarország K+F+I-re. Idén ez a szám el fogja érni a 280 milliárdot.

A kormányzat még a válsághelyzetben sem csökkentette az erre a célra rendelkezésre álló összeget, sőt az összetétel javításával növekedést tudunk elérni. Nyilvánvaló, hogy a 170 milliárdos állami, vagy EU-s pályázati pénzeket, a körülbelül 130 milliárdos vállalati K+F beruházás teszi 300 milliárd Ft körüli összeggé.

Amint az látható, az erre a célra fordítható források nagyon sok területről tevődnek össze. A KTI Alap, amelyet az NKTH kezel, és az OTKA, amelyet részben az Alapból egészítettünk ki. Az Új Magyarország Fejlesztési Terv programjai a TÁMOP, a TIOP, GOP, a svájci, a norvég program, az FP7-es stb. Emiatt volt feltétlenül szükség volt arra, hogy egy forrástérképet hozzunk létre, amely a jövő héten kerül a nyilvánosság elé. A kabinet, valamint az NKTH honlapján is elérhető lesz a dokumentum online változata, amely pontosan tartalmazza ezen projektek, pályázatok feltételrendszerét, határidejét, prioritásait. Látható lesz az is, hogy a forrástérképpel lehetővé vált a párhuzamosságok kiküszöbölése. Azt gondolom, hogy ez egy olyan nagy munka, és egy olyan nagy eredmény, amely a pályázóknak a forrás felhasználása szempontjából előre lépést jelent.

Több K+F+I forrás

Éves szinten 250-280 milliárd Ft-ot fordítunk K+F+I célokra
(KSH bevallási adatok alapján, 2007. évben 246 Mrd Ft)

2009-2010-ben rendelkezésre álló pályázati források:

- ~ 170 Mrd Ft évente, ebből a cégeknek 85 Mrd Ft jut évente
- **KTI Alap** ~ 55-60 Mrd Ft évente
- **OTKA** ~ 5 Mrd Ft évente
- **ÚMFT (GOP, TIOP, TÁMOP, Egyéb OP-k KFI prioritásai)**
~ 100-108 Mrd Ft évente
- **Egyéb** – (svájci h., norvég a., ETE) ~ 5-8 Mrd Ft évente
- **FP7, CIP** ~ 22-28 Mrd Ft évente

A vállalkozásoknak átlagosan 50%-os önrészt kell biztosítani a támogatásokhoz.

Forrástérkép: 2009. március 2.

Írást felelős tárca nélküli miniszter

Dr. Molnár Károly, miniszter | 2009.02.27. | 8.

Nagyon fontos, hogy erős K+F+I kapacitások jöjjenek létre. Elhatároztuk, hogy elérjük azt, hogy európai nagy kutatási berendezések kerüljenek Magyarországra. A Kormányzat határozata értelmében valamelyiket szeretnénk elnyerni. Prioritásban először a spallációs neutronkutató infrastruktúra (ESS) magyarországi megépítése áll első helyen, a szuperlézer infrastruktúra (ELI) Magyarországra hozatala a második. Az ESS és az ELI igen fontos lépés lenne hazánknak, hiszen ahhoz, hogy kutatóinknak a legmagasabb szinten teremtsük meg lehetőségeit, ilyen infrastruktúrákra van szükség.

A pólusprogram keretében támogatjuk a technológiai parkokat, ez a GOP 1-es, valamint 2-es prioritása. A felsőoktatási K+F infrastruktúra fejlesztésére a TIOP ad lehetőséget. Látható, hogy az imént elmondott párhuzamosságok, az egymásra épülés miatt a forráskoordináció mindenképpen szükséges. A nemzetközi tudásközpont program is az innovációs alapból működik. Ehhez tartozik az egyetemi tudásközpontok és más, úgynevezett kooperációs kutatóközpontok támogatása.

Elindítottuk a NEKIFUT programot abból a célból, hogy hatékonyabbá tegyük a Magyarországon rendelkezésre álló K+F+I infrastruktúra felhasználását. Tehát nem csak új, európai nagyprojekteket szeretnénk hazánkba telepíteni, a már meglévő hazai infrastruktúra kihasználtságát is növelni kívánjuk. Ehhez felmérjük a teljes hazai kutatói infrastruktúrát és elkészítünk egy online regisztert, ahol minden információ elérhető lesz, és ezzel elősegítjük, hogy a kutatók megosszák egymással drága eszközeiket, amelyeket egyébként csak egyszer vagy kétszer használnának egy évben. Reményeink szerint fény derül majd

azokra a fehér foltokra is, amelyek mutatják, mely infrastruktúra területén vagyunk gyengék. Legalább ilyen fontos az is, hogy a regiszter alapján kialakítjuk majd a jövő közép és hosszú távú infrastrukturális fejlesztési koncepcióját is, amely segít meghatározni a magyarországi prioritásokat.

Úgy gondolom mindannyian tudják, nem elég csak kitalálni és szabadalmaztatni egy eljárást, egy terméket, egy szoftvert, szükség van arra, hogy a termékek kikerüljenek a piacra. Tehát végig kell járni az innováció minden lépcsőfokát. Fontos az első lépés is, de legalább ilyen fontos, és sokszor küzdelmesebb is, hogy eljussunk a végeredményig, olyan termékekig, amelyek a piacra jutva javítják a gazdaság versenyképességét és segítik mindannyiunk életét. Ehhez olyan programokat illesztettünk, mint például a Nemzeti Technológia Program, a K+F munkaerő megteremtését, a vállalati innovációt segítő programjaink, valamint regionális programjaink. Ugyanakkor felismertük, hogy az innovációs láncban olyan fehér foltok is vannak, amelyeket nem támogatunk megfelelően. Ezért célzott alapkutatási támogatásokat kezdeményeztünk és az OTKA programok pályázati forrásait a következő három évre évi 2 milliárd Ft-tal kiegészítjük. Természetesen nem biztos, hogy elég lesz ez az összesen 7,2 milliárd Ft, amely az OTKA rendelkezésére áll, de azért segíteni fog. Pályázatainkba tőkepiaci eszközöket is bevontunk, erősítettük a beszállítói hálózatokat, és további innovációs támogatásokat hirdettünk meg. Nagyon fontos, hogy a forrásokat hatékonyan használjuk fel. Az összes kutatás-fejlesztésre fordított tőke a GDP 1 %-ával egyenlő, amely európai viszonylatban mindenképpen kevés. Azonban bízom abban, hogy ez a 2009-es évre tervezett 283 milliárd Ft-tal arányaiban több lesz az idén. Azok a számok, amelyeket Elnök-helyettes úr az EU statisztikákról kivetített – ahogyan ő is mondta – 2006-2007-es évet mutatják, bízom abban, hogy a 2008-as számok ennél is jobbak lesznek.

A hatékony forrásfelhasználásnak az egyik legfontosabb eleme a forrás-koordináció. Létrehoztunk erre egy Forráskoordinációs Bizottságot, amely igen jól működik. A forráskoordinációs térkép – amelyet a bizottság készített – a GOP, TÁMOP, TIOP, és a KTI alap forrásait mutatja egy helyen, és azt célozza, hogy megszüntessük a párhuzamosságokat és lehetővé tegyük a koncentrációt. Nagyon fontos, hogy ne csak osszuk a pénzt, annak módját is helyesen válasszuk meg. Egyértelműen szükség van egy monitoring rendszer kiépítésére, hogy ellenőrizzük az eredményeket is. Nagyon fontosnak tartjuk annak értékelését, hogy az adófizetők és a vállalatok pénze hogyan került felhasználásra az adott cél érdekében. Meg akarjuk találni a módját, hogy rákényszerítsük a pályázókat az eredetileg kitűzött célok elérésére. Segíteni akarjuk a pályázókat azzal, hogy deregulációs megoldásokkal felgyorsítjuk a sokszor bonyolult pályázási rendszert. Elhatároztuk, hogy a pályázatokat, amelyek kisebb jelentőségűek és nem feltétlenül igénylik szakértők hozzászólását, 30

napon belül elbíráljuk a jövőben. A többi között ilyen a Mecenatúra pályázat. Ezen a téren tettünk, és teszünk is még lépéseket. Egyszerű, gyors, és ügyfélbarát rendszert szeretnénk, amelyet segíteni fog ez a forrástérkép.

Rendkívül fontos a társadalmi partnerség, mint például együttműködésünk az Innovációs Szövetséggel, és más, a területhez kapcsolódó civil és szakmai szervezetekkel. Nem szabad elfelejteni a hazai és a nemzetközi pályázati együttműködést és ennek segítését sem. Sajnos itt meg kell jegyezni, hogy az FP7-ben a pályázók számát – nem az eredményességét – tekintve sokkal gyengébbek vagyunk az átlagnál. Fel kell hívni a potenciális pályázók figyelmét arra, hogy milyen előnyeik származhatnak az FP7-es pályázatokból, mert az FP6-os szintet alig közelítjük meg.

Néhány konkrét eredményről is szeretnék beszámolni, amelyet eddig elértünk a kutatás-fejlesztés területén. Kialakítottunk egy kormányzati szinten működő szervezetet a MEH keretein belül és hozzánk tartozik a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal, valamint a Magyar Szabadalmi Hivatal. Olyan pályázatokat is meghirdettünk már, amelyek kimondottan a gazdasági válság kezelését szolgálják. Plusz forrásokkal segítjük a kis- és közepes vállalkozásokat azért, hogy ne csökkentsék a K+F tevékenységüket, és így talán azt is megakadályozhatjuk, hogy elbocsátásokra kerüljön sor. A tudományos munkaerő megőrzésére, béruk támogatására konkrét pályázatot is hirdettünk. Még akkor is, ha nem az eddigi helyen, hanem átmenetileg egyetemi, akadémiai kutatóhelyeken folytatják munkájukat.

Közismert, hogy az NKTH-n belül a pályázati osztály megszűnésével, és a MAG Zrt-hez történő áthelyezésével kifizetési gondok alakultak ki, de ezeket a problémákat a tavalyi év végére sikerült megoldani. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy az NKTH 45 milliárd Ft-tal rekordot döntött az Innovációs Alapból folyósított pályázati támogatások terén. Az addigi csúcs 32,3 milliárd forint volt. Növeltük a vállalkozások számára a K+F forrásokat. Tekintettel a gazdasági válságra a Nemzeti Technológia Program őszi fordulójában a meghirdetett 15 milliárddal szemben, további 10 milliárdot ítéltünk oda a pályázóknak olyan projektekre, amelyek minden bizonnyal hozzájárulnak országunk gazdasági gyarapodásához. Úgy vélem, ezzel hatásosan ösztönöztük a vállalkozásokat arra, hogy a jelenlegi helyzetben is folytassanak kutatás-fejlesztési tevékenységet, hiszen ez lehet a válság megoldásának egyik kulcsa. A kiváló együttműködést mutatja az is, hogy a GOP-nál a 2007-2008-ban kifizetett 86,7 milliárddal szemben a 2009-2010-ben az elfogadott időszakra 111 milliárd Ft forrást használhatunk fel a kutatás-fejlesztés területén.

Megváltoztattuk a kifizetés menetét is a pályázatoknál. A korábbi szabályok sze-

rint a finanszírozás csak utólag történt, amely nagymértékben nehezítette a munkát. Az új szabályozás azonban lehetővé teszi, hogy az elnyert összeg 40 %-át előre igényeljék. Ez mindenképpen segíti a hatékonyabb és nyugodtabb munkavégzést.

Ennek egyik eredménye, hogy az Európai Innovációs és Technológiai Intézet székhelye Budapest. Az igazgatóság már 5 ülést tartott Magyarországon. Az igazgató tanács most a KIC, az úgynevezett virtuális hálózatok létrehozásán dolgozik. Kiemelten fontosnak tartom, hogy az ETI munkájában magyar kutatók is részt vegyenek. Az intézet három prioritást jelölt meg: a klímaváltozás miatti problémák megoldását, az energetika, a megújuló energia kutatását, és az infokommunikációt. Úgy gondolom, hogy azok a kutatóintézetek, amelyek az említett területeken Európában sikeres kutatási eredményeket tudnak felmutatni, bekerülhetnek az ETI „elit klubjába”. Ezzel új forrásokhoz jutnak, és fel tudják használni a más országok tapasztalatait is.

Ahogy azt már említettem, a két nagyon fontos infrastruktúra Magyarországra hozatala egyelőre még csak remény. Az ELI lehetséges helyszínét januárban kijelöltük, de a Kormány döntése értelmében ez csak akkor lép életbe, ha az ESS terve nem nyer. Várhatóan ebben a félévben döntés születik majd erről.

Hivatalom munkájához a tudománypolitika is hozzátartozik, hiszen nagyon sok a kapcsolódási pont a kutatás-fejlesztés és e terület között. Így a Magyar Tudományos Akadémiával is együttműködünk. Közösén értük el azt, hogy a Kormány elfogadta az 1994-es MTA törvény módosítását a közleműltben. A változtatási javaslatot benyújtottuk a Parlamentnek is, ahol elindult róla az általános vita. Ha minden jól megy, március végére fogadják el.

Ahogy azt Önök biztosan tudják, a tudomány és technológia intézkedési terv 2007-2013-ra országgyűlési határozat alapján született meg 2006-ban. Hivatalom elkészítette a 2009-2010-re való aktualizálását és ehhez kapcsolódva az irányítási rendszer módosítását. Terveink szerint megalakul az irányítási rendszer miniszteri szintű tanácsadói testülete, amelyet a Kormány a jövő héten fogad majd el. Erre az időpontra tervezzük az Innovációs Fórum megalakítását is.

Köszönöm a megtisztelő figyelmet!

HOZZÁSZÓLÁSOK, VITA

Dr. Ábrahám László, ügyvezető, NI Hungary Kft.

Köszönöm szépen, ismételten. Miniszter úr nagyon tetszett az előadása. Két dolgot szeretnék más világításba helyezni. Ez a monitoring rendszer. Én úgy tudom, hogy Magyarországon rengeteg innovációs szervezet van. Innovációt segítő szervezet. És valóban, az innovációs lánc zártságát én egy kicsit hiányolom. Nem jutunk el a piacra, nem lesz belőle termék, nem lesz belőle szolgáltatás, nem lesz belőle árbevétel. Ezt kellene egy kicsit jobban nyomni. És én úgy gondolom, hogy magának az Innovációs Szövetségnek volna ebben tennivalója. Gondozni azokat, akik

ezt jól csinálják, és legyen egy pozitív lista. Ne egy negatív adóslistán, hanem egy pozitív listánk legyen, hogy kik azok, akik ezt jól csinálják. És ez nagyon fontos lenne, hogy olyan helyre kerüljön a pénz, ahol csak diszciplálódik és additív dolog lesz belőle, amit három év múlva le lehet darálni.

A másik dolog, amit szeretnék említeni, a válság és az innováció. Most a válság miatt, az adótörvényekhez a kormány nagyon intenzíven hozzányúlt. Olyan kósza híreket lehet látni, hogy a kutatás-fejlesztési költségek kikerülnének az adókedvezmény keretéből, az adóalapból ezeket nem lehetne leírni, levonni. Én úgy gondolom, hogy ez egy kegyelemdőfése lehetne az innovációnak. Nagyon kérem Önt, illetve az Innovációs Szövetséget, hogy tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy ez továbbra is maradjon meg adóalap csökkentő tételnek. Köszönöm szépen.

Dr. Ruppert László, ügyvezető igazgató, Közlekedéstudományi Intézet

Köszönöm a szót. Két rövid megjegyzés. Az egyik; mindannyian nagyra értékeljük, hogy van egy kutatásfejlesztési minisztériumunk, ami a miniszter úrnak is köszönhetően a Magyar Innovációs Szövetséggel jó együttműködésben, számunkra sok hasznos információt, platformot biztosít. Ehhez az információcseréhez sajnos most negatív oldalról szeretnék hozzájárulni. Miniszter úr említette, hogy az FP7 európai keretprogramnál még nem használtuk ki a lehetőségeinket. Azt szeretném jelezni, hogy nem is fogjuk. Nem azért, mert el-

butultunk. A mi intézetünk eddig 43 EU keretprogramos pályázatot nyert, még az FP4-el kezdtük. De közismert, hogy a jelenlegi 7-es keretprogram projektjeinél, az elszámolható, általános költség csak 7 %. Minden kutatásnak ennél jóval magasabb az általános költsége. Mi most már csak olyan projektekben indulunk, ahol vagy a régi nyugat-európai partnereinket nem akarjuk elveszíteni, vagy a kutatási téma újdonsága vonzó. De nekem, mint cégvezetőnek, gazdasági okokból, az FP7 nem vonzó. Ez azt jelenti, hogy mi magyar kutatási bevételből keresztfinanszírozzuk az EU-s K+F-et. Köszönöm szépen.

Dr. Szabó Gábor, elnök

Igen, azt gondolom, hogy ez teljesen világos. Az egyik KUTIT ülésen én is megjegyeztem, hogy nagyon természetes oka van ennek a csökkenésnek. Nem olyan jó az FP7, mint a korábbi keretprogramok voltak. A másik trükk, ami nem látszik a statisztikákban, hogy mi például csendes társak vagyunk két projektben. A miniszter úr adataiban ez nem jelenik meg, ugyanakkor nagyságrendekkel könnyebb alvállalkozóként, nem nevesítve részt venni, mert az adminisztrációt, meg mindent gyökeresen lecsökkenti. Tehát bizonyos szempontból én azt gondolom, hogy arra kell nyomást gyakorolni, hogy a következő keretprogramokban változzanak a szabályok. Mert ez senkinek, se nekünk, se a régió többi országának, nem jó. Igazság szerint nem is tudom, hogy ez kinek jó. További kérdés, észrevétel? Parancsolj!

Kissomlyói-Zs. György, Épületfenntartási K+F Alapítvány

Kissomlyói-Zs. György vagyok, az Épület-fenntartási K+F Alapítvány innovációs irodájától. Ami elhangzott, azzal természetszerűleg egyetérték, de az alkalmazott kutatás-fejlesztés területén szeretnék rámutatni egy kis – véleményem szerint – lefedetlen területre. Ez az épületfenntartás-gazdálkodási; energiahatékonyság növelés területen; a szektorsemleges civil szervezetű kutatóhely által kidolgozható feladatsor.

Nevezetesen, hogy a meglévő épületállományhoz:

- › szükségszerinti;
- › műszakilag megfelelő;

- › lehetőleg nem túl költséges;
- › az adott épület korához;
- › szerkezeti adottságához illő anyagok, szerkezetek, technológiák kerüljenek alkalmazásra.

A mikor? hová? hogyan? miből? mivel? mennyiért? kérdéscsoport tájékoztató – nem diktált – megválaszolása nem befolyásolja az előadásban elhangzott alap és alkalmazott kutatások szükségességét, a különböző kivitelezői, gyártói stb. K+F tevékenységet még ösztönzi is a tulajdonosi, kezelői és az államérdek közös nevezőjének megismerésével. Az épületállomány egyes csoportjának ilyen jellegű feldolgozása évente 50-70 millió Ft ér-

tékben K+F igényt jelentene a tárca felé, de milliárdokat jelenthet a fölösleges, vagy szakmailag nem megfelelő ráfordítás visszafogása.

Köszönöm türelmüket, egyben kérem miniszter urat, hogy adjon majd rövid lehetőséget, hogy javaslatainkat részletezhessük.

Higi Gyula, regionális igazgató

Tisztelt Miniszter Úr! Szeretném kérni, hogy amennyiben mód van rá, a Regionális Innovációs pályázatokra figyeljen oda. Az elmúlt évben, 2008 novemberében tudtunk 2006. évi Baross Gábor Pályázatot kiírni, nagyon rövid beadási határidővel. Szeretnénk, ha segítséget kapnánk, hogy ebben az évben, az ország helyzete miatt is, időben tudjuk kiírni a pályázatokat. Ugyanakkor talán szerencsés lenne az eddig a Területfejlesztési Tanácsok által kezelt források elosztásában nagyobb szerepe lenne a vállalkozások képviselőinek.

VÁLASZ

Dr. Molnár Károly, tudománypolitikai és kutatás-fejlesztésért felelős tárca nélküli miniszter

Köszönöm szépen a hozzászólásokat. Előadásomban már hangsúlyoztam, hogy szükség van arra, hogy egy termékkel, találmánnyal, az innovációs lánc minden lépcsőfokát végig kell járni. Mi, kutatók nagyon büszkék vagyunk arra, hogy valamit kitaláltunk, de ahhoz, hogy a termék a piacra is eljusson, sokkal nagyobb munkára van szükség, és valljuk be, egy kutató általában kevésbé érdekelt a folyamatnak ebben a fázisában. Mert hiába nagyon jó az ötlet, ha a gyártásig nem jut el.

Az adócsökkentés kapcsán a gyógyszeripart súlytó adókat sikerült csökkenteni olyan módon, hogy 12 %-os különadójából a 2009. február 15-én életbe lépett rendelkezés értelmében a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyének jogosultja fizetési kötelezettségének 20 százaléka erejéig engedményt kaphat. Természetesen a gyógyszeripar ennél többet szeretett volna, de úgy gondolom már ez is egy nagyon nagy eredmény. Hiszen nem kis összegről van szó. Ez még csak az első lépés, reméljük lesz több ilyen.

Én mindent megteszek a hazai K+F+I terület fejlesztéséért, de persze nem biztos, hogy egyedül elég vagyok ehhez. Egyelőre nem látok konkrét veszélyt, a mi területünket nem érinti az, amely a többi minisztériumot. Tehát mi nem csökkentettük, hanem növeltük kiadásainkat. A kormány ugyanis elismerte azt, hogy a kutatás- fejlesztés-innováció nagyon fontos a kilábaláshoz, a válság megoldásához.

Az FP7-es jelen kiírásnál nem tudunk semmit sem tenni, mert a kiírás ilyen. Ha ez csak 7 %, az baj. Akkor a következő kiírásnál tudunk odafigyelni, és abba beleszólni. De ennek ellenére az FP7-hez van egy olyan projektünk, ami az önrészt biztosítja, és ennek a felhasználása már lehet, hogy nem olyan szigorú. De nem vagyok egészen biztos benne, hogy ez így van. Esetleg a magyar pályázati kiegészítésben lehetne ezen változtatni. Én azt mondom, hogy mindenképpen pályázni kell. Hiszen valójában azért nyertünk el kevesebb projektet, mert nem is pályáztak sokan. Talán túl bonyolult a kiírás, vagy legalább is bonyolultabb a hazainál. Pedig már próbáltuk népszerűsíteni.

Köszönöm szépen az épület fenntartási és épületgépészeknek a javaslatát. Szívesen fogadom Önöket.

A regionális ügyeknél mindenképpen oda fogok figyelni, hogy a kifizetések előbb

megtörténjenek. De én itt szeretném elmondani, és nem említettem az első ábrán, hogy nem csak az a baj, hogy csak a GDP 1 %-át teszik ki a K+F ráfordítások. Teljesen egyetértek azzal, hogy a humánerőforrás hiánya legalább ugyanakkor gátat jelent. Tehát talán nincs is akkora kutató-fejlesztő gárda, amely fel tudna használni a rendelkezésre állónál több tőkét. Valójában ez Hiller miniszter úr témája. A felsőoktatásnak elkötelezett, a kutatás-fejlesztésben jövőt látó szakembereket kell kibocsátani.

De legalább ilyen gond a regionalitás problémája. Most a GDP K+F-re fordított 1 %-ának a 70 %-át is Budapest, és vonzáskörzetében használjuk fel. Ugyanakkor ez az arány nem következik abból, amennyi szellemi és tárgyi kapacitás a több területen rendelkezésre áll. Vannak kiemelkedő regionális központok. Azért, hogy ne csak a fővárosban, hanem az ország több területén is tájékozódjak a helyi lehetőségekről és problémákról, elindítottam az Innovációs Dialógus elnevezésű programot. A következő három hónapban minden regionális innovációs ügynökség székhelyére ellátogatok, már kijelöltük a pontos időpontokat és helyszíneket is. Oda várom majd a kis- és középvállalkozások képviselőit és mindenkit, aki a régióban érdeklődik a kutatás-fejlesztés iránt. Ezzel is próbálom segíteni, hogy ez a terület a régiók is elérjék a közép-magyarországi régió szintjét. Ezt nagyon fontos, kiemelt feladatnak tekintem. Köszönöm szépen.

Dr. Szabó Gábor, elnök

Még egyszer megköszönöm miniszter úrnak az előadását és a kérdésekre adott válaszait. Megkérem elnökhelyettes urat, hogy vegye át az irányítást a beszámolóban elhangzott vita ügyében.

Monszpart Zsolt, elnökhelyettes

A következő napirendi pont: a szavazatszedő bizottság jelentése. Felkérem Higi Gyula urat, hogy ismertesse velünk az eredményt.

Higi Gyula, regionális igazgató

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Küldöttgyűlés! A Szavazatszedő bizottság a Deme Gábor úrra leadott szavazatokat átvette, megszámolta. 131 leadott szavazat volt, amelyből 128 igen szavazat, 1 nem szavazat és 2 érvénytelen szavazat volt. Köszönöm.

Monszpart Zsolt, elnökhelyettes

Nagyon szépen köszönöm. Akkor ezzel eldőlt, hogy Deme Gábor úr az alelnöki pozícióra bizalmat kapott és gratulálunk neki! Köszönjük szépen. Ezek után új elnökségi tagot kell akkor válasszunk. Ehhez pedig megkérem Krómer István urat a jelölőbizottság elnökét, hogy ismertesse a jelöltet.

Dr. Krómer István, a jelölőbizottság elnöke

Tisztelt Közgyűlés! A jelölőbizottság a beérkezett személyi javaslat alapján írásban is közzétette előzetes megvizsgálásra a véleményét. Egyértelmű támogatás után előterjeszti Farkas József urat, a Sanatmetal Kft. Ügyvezető igazgatóját elnökségi tagra történő jelölésként. Farkas József 1952-ben született. 1975-ben gépészmérnöki, 1994-ben menedzser gazdasági mérnök diplomát szerzett. A krízis-menedzsment, szervezetfejlesztés és a kontrolling rendszer szakértője. A Bervában fejlesztőmérnök, technológiai vezető. 1991-ben a Finommechanikai Vállalat igazgatója. Az állami vállalatot versenyképessé alakította, amerikai-brit-magyar tulajdonú DePuy-Sanatmetal Kft-be szervezte, és a cég vezérigazgatója lett.

A Kft. 1999-től teljesen magyar tulajdonú lett, Sanatmetal Kft. néven, melynek ügyvezetője és fő tulajdonosa. A Magyar Innovációs Szövetség választmányának tagja, az Észak Magyarországi Innovációs Tanács alelnöke, az Innovációs Tanács Választmányi tagja, a Heves Megyei Kereskedelmi és Ipari Kamara alelnöke. A Sanatmetal Kft. Nemzeti Minőségi Díj, Innovációs Díj, Termék Nagydíj, Észak-Magyarország Legdinamikusabban Fejlődő Vállalkozása Díj, Üzlet és Siker Minősített Vállalkozása Díj birtokosa. A FLEX-TLT gerincrendszer, valamint számos implantátum és egyéb segédeszközök szabadalmának tulajdonosa. Köszönöm szépen.

Dr. Szabó Gábor, elnök

Köszönjük szépen. Ezek után a jelölőlistára történő felkerülésről kell szavazni. Megkérdem, hogy ki támogatja, hogy Farkas József felkerüljön a listára? Köszönöm szépen. Tartózkodás? Ellenszavazat? Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy egyhangúlag felvettük Farkas József kollégánkat a jelölőlistára.

Kérdem azt, hogy elnökségi tagra van-e valakinek további jelölése? Ha nincs, akkor ezt a jelölőlistát lezárom. Tehát az elnökségi tagra vonatkozó szavazólap Farkas József kollégánk nevét fogja tartalmazni. Van még egy további fel-

datunk is. Van ürülés a választmányban is. Elvileg ugyan lehetséges lenne a választmányba kooptálni, de úgy gondoljuk, hogy nagyobb a legitimitása azoknak a tagoknak, akiket a közgyűlés választ meg. Ezért szeretnénk javasolni, hogy a közgyűlés válasszon választmányi tagot. Erre vonatkozóan is kérem a jelölőbizottság javaslatát.

Dr. Krómer István, a jelölőbizottság elnöke

Tisztelt Közgyűlés! A jelölőbizottság javaslata dr. Ábrahám László, az NI Hungary ügyvezetője. Dr. Ábrahám László 1955-ben született. Villamosmérnökként végzett a BME-n, majd posztgraduális képzés keretében szerezte meg a doktori címet TV jelfeldolgozásból. 1977-1991 között a Videotonnál mérnök, csoportvezető, műszaki igazgató, majd megbízott vezérigazgató. 1991-1995 között a JSCH Kft. ügyvezetője. Az IBM-nél 1995-1998 között termelési igazgatóként dolgozott. 1998-2001 között az ARTESYN-nél ügyvezető, majd 2001-től az NI Hungary Kft. ügyvezetője. A Hajdú-Bihar Megyei Kereskedelmi és Iparkamara elnökségi és innovációs bizottsági tagja. A Debreceni Egyetem Gazdasági Tanácsának tagja. AmCham Education and Labor Committee tag és AmCham Contract Manufacturers Working Group elnök. 2009-től AmCham képviselői feladatok ellátása. 2008-ban az Év menedzsere lett. Köszönöm szépen.

Dr. Szabó Gábor, elnök

Köszönöm szépen. Van-e esetleg a javaslathoz hozzászólás. Ha nincs, akkor kérem, hogy vegyük fel Ábrahám László kollégánkat a jelölőlistára. Aki ezt támogatja, kérem, szavazzon. Köszönöm. Tartózkodás? Nincs ilyen. Ellenszavazat? Megállapítom, hogy egyhangúlag felvettük Ábrahám Lászlót a jelölőlistára. Kérdezem, hogy van-e valakinek javaslata további név felvételére? Ilyen nincs. Akkor lezártuk a jelölőlistát. Az a szavazólap érvényes, ahol a két funkcióra, az elnökségi tag és a választmányi tag, egy-egy szavazat szerepel. Tehát mindenki érti, hogy miről van szó. Közben folytassuk a közgyűlésünket. Most a program szerint az éves beszámoló vitája következik. A vita bevezetéseképpen megkérem Papanek Gábor urat, a Felügyelőbizottság elnökét, hogy legyen szíves, ismertesse a Felügyelőbizottság véleményét a beszámolóról.

A FELÜGYELŐBIZOTTSÁG SZÓBELI KIEGÉSZÍTÉSE

Dr. Papanek Gábor, az FB elnöke

Köszönöm a lehetőséget. Nem fogok hosszú előadást tartani, mert a jelentésünket a szétküldött dokumentumok tartalmazzák. Összesen három dolgot, szeretnék kiemelni.

Az első az, hogy a Szövetség valójában hihetlenül szerény eszközökkel gazdálkodik. A tagok nagyjából 25 milliót adnak össze tagdíjként. A Szövetség „kiegészítésként” különböző technikákkal, többnyire pályázati úton háromszor ennyit szed össze. Szóval alulról közelítve 100 millió az az összeg, ami az elmúlt évben összejött. Ez önmagában nagyon szép teljesítmény.

A második, amit szeretnék hangsúlyozni, az, hogy a Szövetségnek ebből a 100 millióból olyan teljesítményt ér el, amelynek az értéke nagyságrendekkel többre becsülhető. A teljesítmény egyik típusa az innováció már említett „népszerűsítése”. Én a munka hatását jóval nagyobb súlyúnak látom, mint amilyen az egyszerű népszerűsítése lenne. Szinte hézagpótló a műszaki értelmiség legjobbjainak, a feltalálóknak, az utánpótlásának a támogatásában. A Szövetség csaknem az egyetlen olyan tehetségkutató intézmény, ahol ez valóban igazán színvonalasan, nagy kormányzati figyelem-keltéssel, és sajtónyilvánosság keretében zajlik. A magam részéről ennél is fontosabbnak tartom az innovatív vállalatoknak nyújtott támogatást, az Innovációs Nagydíjat, és az ezzel kapcsolatos lehetőségeket. A vállalatok megmutathatják, hogy mit tudnak. Az innovatív vállalatok e felmérése szintén abszolút hézagpótló. Én nem feltétlenül hiszem, hogy ez a Szövetség feladata lenne. Hiszen Magyarországon azt sem tudjuk igazán, hogy kik a jó innovátorok. Az viszont visszamenőleg 10 évre is megállapítható, hogy kik azok, akik Nagydíjat kaptak. Többségében nagyon érdekes és tanulságos elmenni ezekhez a vállalatokhoz. Én úgy gondolom, hogy ehhez a haszonhoz képest az az összeg, amibe a Nagydíj megszervezése kerül, szerény. De a Szövetség tevékenységének másik típusát, kiemelten véleményezési tevékenységének gazdaságpolitikai hatását se szabad lebecsülnöm.

Szeretném végül (harmadjára) hangsúlyozni, hogy a Szövetség gazdálkodása egyébként is rendben van. A papírosokat kitöltik és aláírják, a formai követelmények teljesülnek. De hát szerintem nem is jutott eszébe senkinek, hogy az

Innovációs Szövetségnél kell keresni a Magyarországon eltűnt milliárdokat.

Mindezt követően befejezésképp azt javaslom, hogy a közgyűlés fogadja el a MISZ vezetőségének a jelentését. Ismét hangsúlyozom, hogy a hozamok és költségek bemutatott viszonya gazdasági csodának is ítélnélhető. Pedig még egy szót se szóltam a Hírlevelelről, a Interneten létrehozott kapcsolatokról stb.

Köszönöm a figyelmet.

Dr. Szabó Gábor, elnök

Köszönöm szépen Papanek Gábornak és a Felügyelőbizottságnak a munkáját, mely egyébként nem csak ebben nyilvánult meg. Az ő észrevételeik, megjegyzéseik belekerültek a beszámolóba. Tehát a munkájuknak a fontosabbik része, hogy jobb lett attól a beszámoló, hogy ők is elolvasták. Akkor most megnyitom a vitát. Bár egy csodát én még kiemelnék – tavaly év elején még nem voltunk egészen biztosak abban, hogy veszteség nélkül túléljük a 2008-at. Nem kezdődött meg a tartalékok felélése, nincs egy fillér hiányunk se. Nagyon pozitív mérleggel zárjuk a 2008-as évet. Tehát ez önmagában, ma Magyarországon, nem kevés. Kérem akkor van-e valakinek valamilyen hozzászólása?

Ha nem, akkor a beszámolóról szóló vitát lezárom. Még egy javaslatot kell tennem, szövetségünk alapszabálya szerint a közgyűlés évente határoz a tagdíjról. Ezt formálisan most is meg kell tennünk. Az én javaslatom, hogy a tagdíjban ne változzon semmi. Maradjon a 2008-as tagdíj kvóta. Kérdezem, hogy ehhez van-e valakinek hozzáfűzni valója, hozzászólása. Ha nincs, akkor megkezdhetjük a szavazást. Akkor először kérem az, hogy aki elfogadja a beszámolót, a Felügyelőbizottság kiegészítésével, az emelje fel a szavazólapját. Köszönöm szépen. Tartózkodás? Ellenszavazat? Nincs. Megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk a 2008-as beszámolót.

Most pedig kérem azt, hogy aki elfogadja az elnökség javaslatát a tekintetben, hogy a tagdíj maradjon a 2008-as megállapítottak szerint, az emelje fel a szavazólapját. Jó. Köszönöm. Tartózkodás? Ellenszavazat? Nincs. Akkor megállapítom, hogy ezt a javaslatot is egyhangúlag elfogadta a közgyűlésünk.

A következőkben zárszót kellene tartanom. Én a zárszóban megpróbálom a korábbi rekordokat megdönteni, rövideget illetően. Mndössze egy dolgot szeretnék mondani. Azt gondolom, hogy valamiféle visszajelzést kaptunk a tavalyi közgyűlésünktől, amikor azt mondtuk, hogy foglalkozzunk az oktatás ügyével.

Szerintem első lépésnek ez nem volt rossz. Ezt a mai miniszteri látogatást minden észrevétellel együtt, mellékgondolattal együtt, nagyon fontosnak tartom. Azt szeretném a magunk számára leszögezni, hogy amit ígértünk a miniszter úrnak – vigyázó szemünket az oktatáson tartjuk – azt meg is fogjuk tenni. A magyar demokráciának éppen az a deficitje, hogy kevés olyan civil szervezet van, amelyik képes arra, hogy azt mondja egy politikusnak, hogy mi itt leszünk jövőre is, és meg fogjuk nézni, hogy mit csináltak. Szeretném azt, hogy a Szövetség a jövőben is betöltené ezt a funkciót, és közben hozzájárulna ahhoz, hogy Magyarországon a demokrácia rendes mederben fejlődjön. Mert szerintem valójában ez a tét. Ha nem alakulnak ki azok a szervezetek, amelyek tartást adnak a politikának, akkor nem fog működni rendesen a demokrácia. Közben megérkezett a szavazás eredménye. Úgyhogy most már végképp nem rabolom a drága időt, hanem megadom a szót a szavazatszedő bizottság elnökének.

Higi Gyula, regionális igazgató

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Küldöttgyűlés! A Szavazatszedő bizottság a szavazatokat megszámlolta. Farkas József úr elnökségi taggá választására 133 érvényes és igen szavazat érkezett. Dr. Ábrahám László választmányi tagságára szintén 133 érvényes és igen szavazat érkezett. Érvénytelen és nem szavazat nem volt. Köszönöm.

Dr. Szabó Gábor, elnök

Köszönöm szépen. Szeretnék gratulálni a megválasztott tisztségviselőinknek. És rögtön jelezni a jelenlevő Ábrahám Lacinak, de Farkas Jóska is meg fogja tudni, hogy a fekete leves természetesen most jön, mert a munka még csak most kezdődik. Kérem azt, hogy segítsetek bennünket, és vegyetek részt a munkában. Ezek után valóban nincs más dolgom, mint megköszönjem, hogy elfáradtatok. Úgy gondolom, hogy a közgyűlést sikeresen le tudtuk bonyolítani. Mindenkit szeretnék meghívni egy kis fogadásra a földszinten, ami innen egy emelettel feljebb van. Kellemes hétvégét kívánok!

